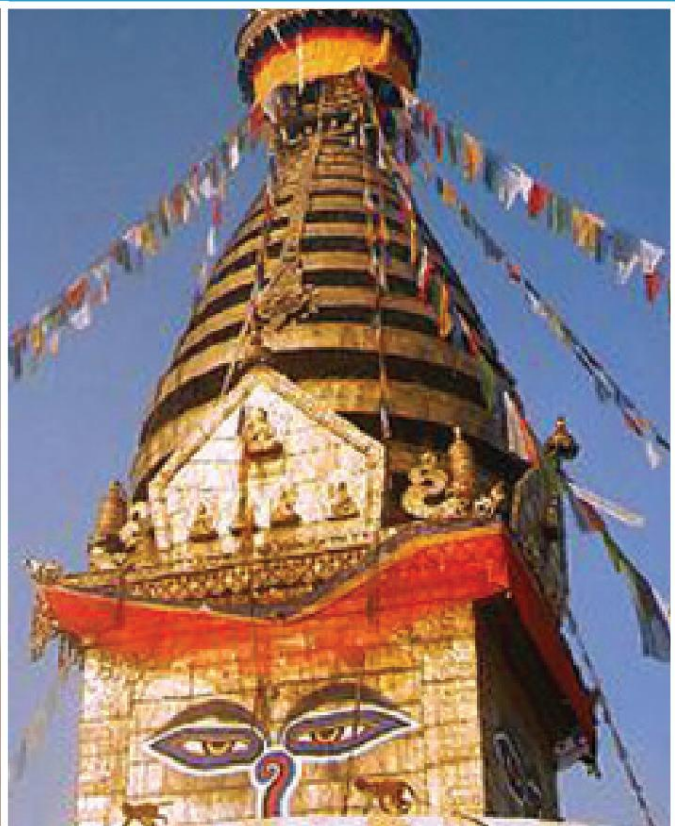
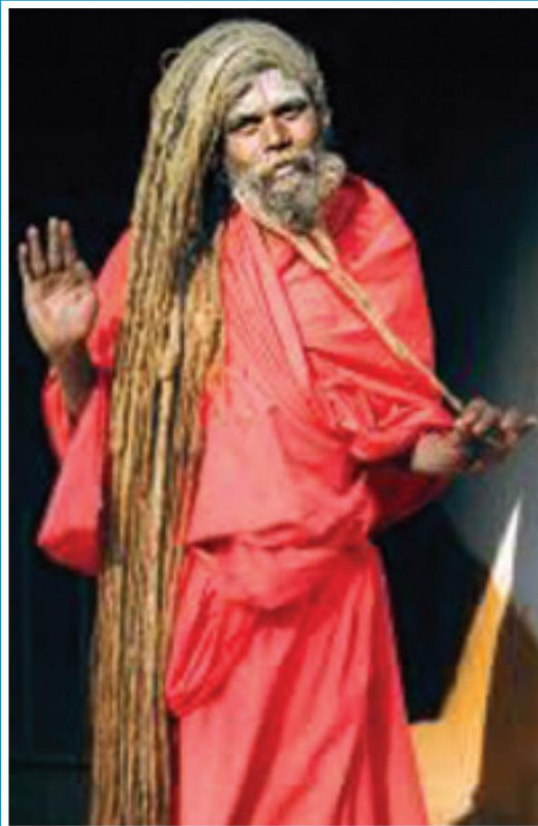

INTERNACIA HUMANISTA NOVAJO

Internacia Humanisma kaj Etika Unio

junio 2006 £ 5

Humanismo kaj Edukado

Nepalo: Naskiĝo de Sekulara Ŝtato

INTERNACIA HUMANISTA NOVAĴO

junio 2006

EN ĈI TIU NUMERO

Novajoj	3
Eduko Sonja Eggerick.	4 Raporto de eksiginta prezidanto Roy Brown
Brown	5 Ni Devas Fari Pugnjon Sonja Eggerickx
Eggerickx	6 Meti Idealojn por Labori: La Etika Kulturo Fieldston School Howard Radest
Radest	7 SummerHill School Michael Newman.
Michael Newman.	8 La Humanisma Instituto Robert Tapp.
Tapp.	9 Nepalo: Naskiĝo de Sekulara Ŝtato Babu Gogineni
Babu Gogineni	11 Laikeco en la Demokratia Respubliko Kongo Yav Katshung Josep
Josep	14 Tutmonda Bioetika Konferenco Ana Lita
Lita	16 Kial Merkatoj en Neesencaj Homaj Organoj devus esti leĝigitaj James Stacey Taylor.
James Stacey Taylor.	17 Sed la Logiko Ne Ĉiam Pravas Sonja Eggerickx
Sonja Eggerickx	19 Usono – Civilizo en Malkresko Norvegaj Humanismaj Gvidantoj
Gvidantoj	20 Proponita Konkordato Malobservas Rajtojn en Slovakio Jenoff van Hulle
Jenoff van Hulle	21 La Hirsi Ali Afero: Skandalo por Eŭropo Caroline Fourest
Caroline Fourest	22 IHEYO-Konferenco.
IHEYO-Konferenco.	22 IHEYO en 2005 Gea Meijers
Gea Meijers	23 Esperanto kaj Humanismo Dominique Simeone
Dominique Simeone	24 Administrado en NGOoj Suresh Lalvani
Suresh Lalvani	25 Islamo ĉe la Homaj Rajtoj-Komisiono Roy Brown.
Roy Brown.	26

Frontkovraĵo: Sadhuo, Templo, Monto Everest kaj Protestoj en la Strato en Nepalo. Ĝentileco: Kultura Fokuso. Malantaŭa Kovrilo: Demetanta Vishnu.

ISSN: 0929-4589

Vidoj ĉi tie esprimantaj ne nepre reprezentas la vidpunkton de IHEU.

Ĉefsidejo & Redakcio de IHEU 1 Gower Street, Londono WC1E 6HD, UK Tel: 00 44 20 7631 3170 Faksi: 00 44 20 7631 3171

Prezidanto: Sonja Eggerickx
Retpoŝto: president@iheu.org
Internacia Reprezentanto: Babu Gogineni Retpoŝto: babugogineni@iheu.org Direktoro de Operacioj: Suresh Lalvani suresh@iheu.org
Redaktoro: Babu Gogineni Retpoŝto: editor@iheu.org IHEU-

Appignani Humanist Center por Bioetiko ĉe UN
Direktoro: Ana Lita PO
Box 4104, Grand Central
Station New York, NY 10162, Usono Telefono + 1 212 687 3324 Faksi + 1 212 661 4188 Retpoŝto: analita@iheu.org

TTT-ejo: www.iheu.org

Presite de Rap Spiderweb Ltd Tel: 0161 947 3700

De la Redaktoro

Demokratoj aplaudas la fascinajn evoluoj okazantaj en Nepalo dum la lastaj du monatoj. Popola movado kun la forto de cunamo frapis la establodon kun tre pozitivaj rezultoj: la nepala popolo estas reen en la selo, virinoj estas certigitaj 33% reprezento en ĉiuj publikaj postenoj, registaro koncentriĝos siajn energiojn al socia evoluo kaj protektado de Homaj Rajtoj. , pacaj intertraktadoj okazas kun maoismaj ribeluloj, la aŭtokrateca Reĝo finfine estis senfandita, kaj Nepalo estis deklarita laika ŝtato (paĝo 11). En epoko kie politikistoj kaj teknokratoj ŝajnas konsideri homojn senrilataj, la reaserto de ilia suvereneco fare de la homoj de Nepalo estas de granda signifo.

La galaksio de bioetikistoj, kiuj kunvenis en aprilo en la IHEU-Appignani Humanista Centro por Bioetiko por partopreni sian duan jarkonferencon, estas atesto pri la graveco de la Humanisma vidpunkto en la kampo (paĝo 16). Novaj evoluoj okazas sur la kampo, kaj ni devas diri nian vorton. Efika merkato en homaj organoj povas havi konvinkan logikon kaj allogon (paĝo 17) – sed nur ĝis la homa faktoro estas enkondukita en la argumenton (paĝo 19).

La eksiginta Prezidanto de IHEU Roy Brown prezentis al la Ĝenerala Asembleo de IHEU bilanon pri tio, kion la organizo atingis en la lastaj tri jaroj (paĝo 5). IHEU vere estas ekzemplo de kiom oni povas fari per tiom malmultaj rimedoj. Post gvidado de IHEU en pli novajn direktojn dum la lastaj tri jaroj, Roy daŭre aktivas en IHEU kiel la Prezidanto de ĝia Kresko kaj Disvolva Komitato. Estas Kresko kaj Evoluo de organizita Humanismo kiuj estos la fokuso de la nova IHEU, kaj havebleco de financo kaj rimedoj kaj trejnado estos decidaj. Feliĉe, IHEU faras novan kontrakton kun HIVOS, kiu ebligas al IHEU kontribui preskaŭ 100 000 USD ĉiujare por Internaciaj Humanismaj projektoj (paĝo 15). Ĉi tio estas nur la unua paŝo.

IHEU celas aktive impliki siajn membroorganizaĵojn en la emancipiĝo de dalitoj, aŭ la tiel nomataj netuŝebluloj en la hinda subkontinento: tio estos la temo de la venonta IHN.

Humanisma edukado estas la kompetenteco de nova, kaj unue, virina prezidento Sonja Eggerickx de IHEU-oj (paĝo 4). Kio estas la rolo de Humanistoj en instruado kaj en kreado de gvidantoj por socio? Lernejoj kiel Summerhill (paĝo 8) ludas decidan rolon en disponigado de alternativaj vizioj de edukado, kiel estas lernejoj pli proksime ligitaj al la organizita Humanistmovado kiel la Ethical Culture Fieldstone School (paĝo 7). Ni bezonas lernejojn ankaŭ por krei novan generacion de bone informitaj Humanistgvidantoj, tasko kiun la Humanisma Instituto plenumas admirinde (paĝo 9). Mi skribas ĉi tion el Kampalo, kie IHEU diskutas la planojn de Uganda Humanist Association komenci Humanistan Lernejon.

La ĉefa tasko de la organizita Humanisma movado estos tamen lerneja socio en la valoroj de Humanismo.

Babu Gogineni

INVITO POR ARTIKOLOJ

- IHN bonvenigas originalajn, antaŭe neeldonitajn, ne-akademiajn kontribuojn pri temoj interesa por la tutmonda komunumo de Humanistoj. Artikoloj devas esti ĉirkaŭ 1000 vortoj.
- Estas politiko de IHN uzi la vorton HUMANISMO sen adjektivoj aŭ kvalifikoj kie la 'sekulara alproksimiĝo' estas celita.
- IHN celas esti fonto de fidindaj informoj - aŭtoroj devus certigi precizecon de faktoj kaj figuroj.
- Artikoloj en IHN estas vaste reproduktitaj aŭ tradukitaj en diversaj Humanismaj revuoj tra la tuta mondo. Artikoloj senditaj por konsidero ne povas esti senditaj al aliaj revuoj antaŭ ol decido estas transdonita de IHN. Decido estos transdonita ĝenerale ene de tri monatoj post prezento, sed artikoloj ne povas esti resenditaj.
- Kontribuajoj prefere estu vortprilaboritaj kaj senditaj per retpoŝta teksto, sed ne kiel aldonajoj, pro virusaj komplikoj. Fotoj kaj ilustraĵoj estas bonvenaj. • Kontribuantoj devus inkluzivi kompletan adreson kaj ankaŭ telefonan kaj faksan numeron laŭeble, kune kun trilinea biografio noto. • Kontribuantoj rimarku, ke artikoloj publikigitaj en IHN estas libere reprodukteblaj, sed la

IHN postulas ke la fonto kaj la nomo de la aŭtoro estu agnoskitaj.

Kontakti IHEU- Oficejon de IHEU

(subtenantoj, donacoj, ŝanĝo de adreso, ktp.)
Internacia Humanista Novaĵo
(artikoloj, leteroj al la redaktisto)
IHEYO

generaloffice@iheu.org

redaktisto@iheu.org
junulo@iheu.org

Novaĵoj

Sonja Eggerickx estas Prezidanto de IHEU

Sonja Eggerickx estis elektita senkontraŭa kiel la nova Prezidanto de IHEU en la Ĝenerala Asembleo okazinta en aprilo en Novjorko. La unua virino Prezidanto de IHEU, Sonja ankaŭ estis lastatempe elektita kiel Prezidanto de la belga membroorganizo UVV de IHEU. Flua en la flandra, la franca, la germana kaj la angla, Sonja redaktis la flandran revuon Mores dum multaj jaroj. Profesie Sonja estas Ĉeflerneja Inspektoro.

Larry Jones (Usono) nun estas Unua Vicprezidanto kaj Rob Buitenweg (Nederlando) estis reelektita kiel Vicprezidanto ĉe la Ĝenerala Asembleo. Aliĝas al la Plenuma Komitato de IHEU Roar Johnsen, kiu estis elektita Vicprezidanto. Roar estis aktiva en la Norvega Humanist Association ekde 1979 kaj estas Prezidanto de la Norvega Humanist Association. Roar partoprenis kvar IHEU-Kongresojn, kaj organizis la sukcesan Oslo 1986 IHEU Mondan Humanisman Kongreson.

Profesie Roar estas konsultisto specialiĝanta pri IT-Servadministrado.

Eksiĝinta prezidanto Roy Brown poste estis elektita Prezidanto de la Kresko kaj Evoluiga Komitato de IHEU kiu havas novan membron: Christer Stumark, la Prezidanto de la Sveda Humanisma Asocio.

La nova Plenuma Komitato nun konsistas el: Sonja

Eggerickx (Prezidanto), Larry Jones (Unua Vicprezidanto), Jack Jeffery (Vicprezidanto), Rob Buitenweg (Vicprezidanto), Roar Johnsen (Vicprezidanto), Roger Lepeix (Kasisto), Babu Gogineni (Internacia Reprezentanto, eksteroficie) kaj Suresh Lalvani (Direktoro de Operacioj, eksteroficie).

Fonduso -Komitato kiu estas Subkomitato de la

La Plenuma Komitato de IHEU estis kreita kun Larry Jones, Roar Johnsen kaj Roger Lepeix kiel membroj.

La Kresko kaj Evoluo-Komisiono konsistas el: Roy Brown (Prezidanto), Babu Gogineni (Sekretario), Larry Jones, Levi Fragell kaj Christer Stumark.

La GA de IHEU metis la scenejon por radikale nova direkto por la organizo kiel la estonta Kresko kaj Evoluiga laboro de IHEU temigus Sudazion kaj Afrikon kie projektoj de signifa grandeco estus prenitaj rekte aŭ tra la membroorganizoj de IHEU.

La GA dankis la Novjorkan Societon por Etika Kulturo pro ilia malavara gastamo, kaj akceptis danke la inviton de la Humanistischer Verband Deutschlands okazigi la venontan Ĝeneralan Asembleon de IHEU en Berlino en 2007.

La Homa Angulo Regula kolumno

de Babu Gogineni kun komento kaj analizo pri gravaj internaciaj evoluoj kaj ankaŭ eventoj en la Humanisma mondo estis enkondukita en la retejo de IHEU. La plej nova artikolo estos havebla sur la hejmpaĝo ĉe www.iheu.org kaj la tuta listo de artikoloj estas konsultebla rete ĉe www.iheu.org/humanangle. Elektitaj kelkaj artikoloj ankaŭ estos reproduktitaj en Internacia Humanista Novaĵo.

La artikoloj estas libere reprodukteblaj aŭ en la originalo aŭ en traduko, kondiĉe ke la fonto kaj la kopirajto estas agnoskitaj.

Informoj Humanistes Internacionales

La unua numero de la ĉiujara franclingva versio de International Humanist News estis publikigita en aprilo 2006.

La revuo traktas la kreskantan bezonon de Humanisma literaturo en diversaj franclingvaj landoj kaj konstruas rektan ponton inter Humanistoj en tiuj landoj kaj IHEU.

Kun Redakcia

Komitato konsistanta el Sam Ayache, Christian Eyschen, Catherine Le Fur, Roger Lepeix kaj Roy Brown, kaj Babu Gogineni funkcia kiel Ĉefredaktisto, ĉi tiu numero provizas franclingvajn legantojn per elekto de artikoloj kiuj estis publikigitaj en IHN kaj inkludas

• ĝenerala prezento de IHEU • ĉefaj

paroladoj kaj decidoj el la 16-a Monda Humanisma Kongreso okazinta en Parizo en julio 2005 • artikoloj montrantaj malsamajn aspektojn de la agado de IHEU Bonvolu sendi viajn mendojn al la oficejo de IHEU ĉe 1 Gower Street, Londono WC1E 6HD, UK (Telefono + 44 (0) 20 7631 3170). Memoru doni vian poŝtadreson kaj inkluzivi pagon kun via mendo.

Ĉekoj estu pagataj al IHEU.

Kostoj inkluzive de afranko kaj pakado estas jenaj: Por unu ekzemplero: ₣ 6 (£4)

Por 5 ekzempleroj: ₣ 25 (£16)

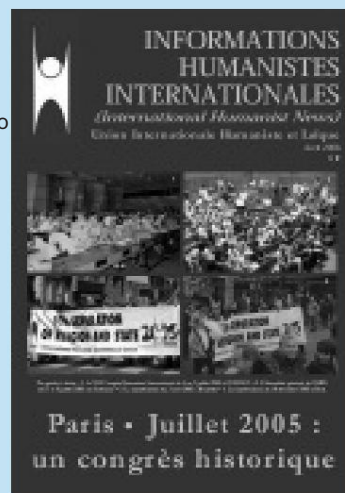
Por 10 ekzempleroj: ₣ 45 (£30)

Trijaraj abonoj: Unu ekzemplero

jare: ₣ 15 (£10) 5 ekzempleroj/jare:

₣ 70 (£45) 10 ekzempleroj/

jare: ₣ 125 (£83)

Defendante Sekularismon

Datrevena Konferenco de Niĝeriaj Humanistoj

IHEU- membro-organizaĵo Niĝeria Humanisma Movado gastigos internacian konferencon por marki ĝian 10-an

datrevenon Dato: 20-a – 21-a

de junio 2006 Loko: Bankedhalo,

Universitato de Benino, Edo-ŝtataj Humanismaj gvidantoj el la

tuta mondo estas atenditaj partopreni, inkluzive de Norm Allen, afrika. Usonanoj por Humanismo, Hugo Estrella, Centro por Enketo kaj Prof. Fadel Niang el Senegalio. Babu Gogineni reprezentos IHEU en la Konferenco, kaj parolos pri la rolo de IHEU kaj ĝiaj membroorganizoj en defendado de Sekularismo tutmonde.

Kolumno de Prezidanto

Edukado Mi

antaŭe estis instruisto. Kaj mi scias, ke la ideala situacio estas kiam lernantoj vizitas lernejon por lerni. Ĉi tio povas ŝajni evidenta kialo, sed praktike ĝi estas malsama. Ĉi tio validas almenaŭ en la okcidenta mondo, sed mi supozas, ke infanoj estas infanoj, junuloj estas junuloj, ie ajn en la mondo!

Kompreneble, multaj el ili laboras kaj lernas kaj sukcesas. Kelkaj el ili estas instigitaj de siaj gepatroj por sukcesi por ke ili povu gajni sian propran porvivaĵon. Aliaj eble havis nenium elekton en la afero de la edukado kiun ili ricevis. Sed en la serĉado de vivrimedo, ŝajnas, ke ĝenerale la plej grava kialo por akiri edukadon estas preni malantaŭan lokon!

Edukado donas al ni scion por kompreni la mondon, kompreni kiel vivi kune, scii kio okazas... ni povas perdi ĉiujn niajn posedaĵojn en fajro, milito... Sed tio, kion ni lernis, apartenas al ni, do ni devas zorgi de ĝi. Iam mi aŭdis Auschwitz-pluvivanton kiu diris: 'ili prenis ĉion krom mia menso; mia pensado kaj mia scio restis ĉe mi' kaj en ĉi tiu frazo vi povas trovi la finajn kialojn por lerni, por eduki sin!

La Celo de Edukado Kompreneble, la sistemoj de edukado estas tre malsamaj tra la mondo. Kaj ankaŭ la enhavo de tio, kio estas lernata kaj instruata en la kunteksto de la familio aŭ en la lerneja medio. En iuj partoj de la mondo infanoj eĉ ne lernas ĝuste skribi aŭ legi; en aliaj partoj infanoj havas ĉiujn instalaĵojn. Sed eĉ tie multaj el ili ne sukcesas, kaj ni ankoraŭ povas trovi homojn, kiuj ne kapablas distingi faktojn de fikcio, kiuj ne kapablas uzi kritikan inteligentecon en sia ĉiutaga vivo.

Kiel Humanistoj ni devas memori, ke ĉiu infano havas la rajton iri al lernejo, lerni pri socio, pri la originoj de la mondo, pri vivo, pri diferencoj inter homoj kaj pri toleremo. Ni ja havas la devon krei kaj subteni lerneajn sistemojn, kie lernantoj estas pretaj preni respondecojn por siaj propraj vivoj, kaj en ĉio, kion ili faras.

La lernantoj povas fari tion nur se ili lernas bone. Infanoj estas scivolemaj pri la mondo, pri la vivo, pri la socio: ni devas instrui al ili sciencojn, por ke ili sciu, ke tondro kaj fulmo ne estas dia puno; ke la mitoj kaj rakontoj pri la originoj de la vivo estas juveloj en la historio de la homa kulturo, provante klarigi tion, kio tiam ne estis konata, sed ne pli ol tio. Sed ni devas instrui al ili praktikajn kapablojn: por ke ili povu legi kaj kompreni kontraktojn, leĝojn, ... ĉar alie ni ne scius kiel vivi kun aliaj, ni ne scius kiel reagi se ni malkonsentas.

Humanisma edukado Humanisma edukado instruos nin kiel

respekti aliajn, kiel ni devas aŭskulti aliajn, kiel ni devas toleri malsamajn opiniojn. Ĝi helpas nin kompreni kiel homoj estas parto de pli granda mondo kaj tial helpas nin kompreni kial ni devus respekti la naturon kaj ne detrui ĝin pro komercaj kialoj. Edukado signifas, ke ni lernas kiel diskuti, kiel malkonsenti, kiel veni al kompromiso. Tio ne signifas, ke ni devas parkere lerni la tiel nomatajn sanktajn tekstojn, kia ajn estas ilia deveno!

Deklami infanojn parkere la Universalan Deklaracion de Homaj Rajtoj estas stulta, kaj certe tiel kiam ili estas punitaj se ili faras erarojn.

Sciencoj estas valora ilo en la lukto kontraŭ sorĉado kaj superstiĉo. Estus bone koncentriĝi pri tio kaj serĉi bonajn didaktikajn metodojn por instrui ilin. La teorioj estas gravaj kompreneble, sed pli gravas la praktiko. Kaj oni ĉiam memoru klarigi, ke scienco estas senfina rakonto, daŭra evoluo...

Ne estas neceso por ni ĉiuj fariĝi kuracistoj, biologoj, kemiistoj, inĝenieroj... Jam estus vera progreso, se edukado donus al infanoj en la tuta mondo intelektajn ilojn por kompreni la diferencon inter iluzio kaj realo! Mi ja respektas homojn, kiuj trovas konsolon en religio, kondiĉe ke ili ne diras al la aliaj, ke ilia religio estas la sola vero, aŭ ke ilia estas la sola maniero vivi digne vivon. Ne estas malĝuste miri pri la komplekseco de la mondo, nek admiri ĝin. Ĉio, kion ni devas fari estas kuraĝigi la scivolemon esplori kio estas malantaŭ...

Lerni pri kaj kompreni la gravecon de lernado estas de la plej alta graveco por Humanistoj. Ĉi tio estas ĉar edukado ne sufiĉas - pensu pri la religiaj lernejoj kie kreismo estas instruata, aŭ la Koranaj lernejoj kie knaboj deklamas versojn parkere en lingvo nekonata de ili. Nia edukado devus esti krei malfermajn mensojn. Ni neniam forgesu la saĝan diron: 'Mensoj estas kiel paraŝutoj, ili funkcias nur kiam malfermitaj'.

Gravas komenci kun la junaj mensoj de la infanoj. Ni devas instigi ilin esplori. Ni devas doni al ili la ilojn, kaj ni devas instrui al ili la gravecon serĉi kaj trakti kompleksajn respondecojn!

Dankon!

Mi ŝatus danki ĉiujn, kiuj gratulis min okaze de la elekto de Prezidanto de IHEU.

Ne forgesu, ke IHEU estas VI.

Sonja Eggerickx

Raporto de eksiĝinta prezidanto Roy Brown

Prezentite al la Ĝenerala Asembleo de IHEU la 20-an de aprilo 2006

Misio de IHEU Estas

kutime en ĉi tiuj okazoj, ke la Prezidanto raportu pri la agado de la pasinta jaro, sed ĉar ĉi tiu estas mia lasta Ĝenerala Asembleo kiel Prezidanto, mi pensis, ke mi eble devus revizii tion, kion IHEU atingis dum mia viglado, dum la lastaj tri jaroj.

IHEU havas trioblan mision:

- Reprezenti la Humanisman komunumon internacie, kaj ĉe institucioj kiel Unuiĝintaj Nacioj.
- Organizati temajn kaj regionajn konferencojn, kaj la trijaran Mondan Humanistan Kongreson • Helpi en la kresko kaj disvolviĝo de Humanismo kaj Humanismaj organizoj tra la mondo.

Ĉe la Internaciaj Institucioj Ĉe la Unuiĝintaj Nacioj

en Novjorko ni havas fortan teamon, kaj pasintjare unu el niaj reprezentantoj, Matt Cherry, estis elektita prezidanto de la NRO-grupo pri libereco de religio kaj kredo - la unua nereligio kiu tenis la poŝto. En Ĝenevo, ni estis bone reprezentitaj de teamo de kvin ĉe la Homaj Rajtoj-Komisiono (nun anstataŭita de la nova Homaj Rajtoj-Konsilio) kaj estis tre aktivaj kaj en plenaj kunsidoj kaj en organizado de paralelaj konferencoj. En la Konsilio de Eŭropo en Strasburgo, post pli ol 20 jaroj da sterlinga servo, Marius Dees de Sterio transdonis la gvidadon de nia teamo al Sylvia Geise, kiu de tiam estas elektita vicprezidanto de la liga komitato de NRO de la Konsilio de Eŭropo.

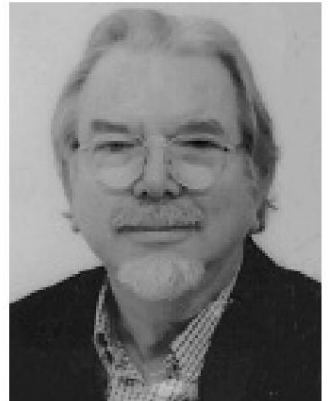
En novembro 2003, ni aranĝis gravan virinan konferencan en Londono, kaj en 2004 ni okazigis la unuan GA-renkontiĝon iam ajn en Afriko, en Kampalo, Ugando, kaj lanĉis la Afrikan Humanisman Aliancon. Ni ankaŭ kungastigis du konferencojn en la Palaco de Nacioj en Ĝenevo en 2004 kaj 2005, paralele kun la jarkunvenoj de la Homaj Rajtoj-Komisiono. Kaj finfine, en 2005, ni okazigis la 16-an Mondan Humanistan Kongreson en Parizo - rimarkindan eventon, gastigitan de nia franca membroorganizo, la Federacio Nacia de la Libera Penso.

Same kiel niaj propraj konferencoj, Babu Gogineni, mi kaj aliaj membroj de la Ĉefestraro partoprenis multajn konferencojn, seminariojn kaj debatojn, inkluzive de la 5-a Monda Ateista Konferenco okazigita en Vijayawada, Hindio en januaro 2005.

Nia Bioetika Centro

Kiam oni rigardas la ĉefajn taskojn, kiujn IHEU starigis al si, ili ĉiuj havas komunan temon: pliiigi konscion pri Humanismo kaj Humanismaj valoroj tra la mondo, kaj alporti homcentritan aliron al la socia,

politika kaj ekonomia debato. Do unu el niaj plej gravaj novigoj dum la lastaj tri jaroj estis la malfermo de la IHEU Appignani Centro por Bioetiko ĉi tie en Novjorko. Ĉi tiu venonta semajnfino ni aranĝos gravan konferencan: "Ĉu ekzistas Tutmonda Bioetiko?" kiun mi scias, ke la plimulto el vi ĉi tie ĉeestos. Estas bonega omaĝo al Ana Lita, la Plenuma Direktoro de la Centro, ke ŝi povis kunigi tian gloran panelon de prelegantoj. Ankaŭ estas bonega omaĝo al la vizio de Lou Appignani kaj la Fondaĵo Appignani, ke ni jam povis efiki en ĉi tiu rapide ŝanĝiĝanta kampo.

Komunikadoj Plialtigi

konscion pri Humanismo kaj Humanismaj valoroj temas antaŭ ĉio pri komunikado. Nia ĉefa komunikilo dum multaj jaroj estas Internacia Humanisma Novaĵo. Sed kiam mi aliĝis al la Plenuma Komitato publikigo de IH-Novaĵoj estis, por esti afabla, iom sporada. Do unu el la unuaj paŝoj kiujn ni faris estis nomumi profesionan redaktiston, Latha Menon, por helpi nin leki ĝin en formo. Ekde tiam IH-Novaĵoj aperis regule ĉiukvarono, kun vasta gamo de artikoloj el la tuta mondo, kaj kun regulaj raportoj de niaj internaciaj delegacioj kaj de la junulara organizaĵo, IHEYO. Dum la pasintaj 18 monatoj la redakcio estas en la kapablaj manoj de Babu Gogineni. Kvankam ni nun estas en la epoko de interreto, ne ĉiuj niaj membroorganizoj, des malpli individuaj membroj, havas aliron al la interreto. Ni decidis, ke malgraŭ la tre grava kosto de produktado de kvaronjara revuo, eldonado de IH News valoris la koston, kaj devus daŭri. Kaj mi ĝojas, ke danke al niaj kolegoj ĉe la Libre Pensee Francaise, ĉi-monate aperis la unua franclingva eldono de Informations Humanistes Internationales.

Retejo Sed

ni ja estas en la interreta epoko. Nia retejo, www.iheu.org, spertis du gravajn ĝisdatigojn dum la lastaj du jaroj. Ĝi nun estas tre facile uzebla. Ĝi korpigas serĉilon de Guglo tiel ke iu ajn el la pli ol 2500 artikoloj en la retejo povas esti facile lokalizita laŭ titolo, aŭtoro aŭ enhavo. La artikoloj kovras la pasintajn dek jarojn de agado de IHEU kaj, pli grave, la retejo estas regule ĝisdatigita. Ni ankaŭ nun sendas ĉiumonatan e-novaĵon elstarigante la eventojn de la antaŭa monato.

La pruvo de la graveco de iu ajn retejo estas kompreneble en

ĝia legantaro. Mi do ĝojas raporti, ke la kresko de nia legantaro ne estis fenomeno. La nombro da vizitantoj al la retejo kvarobligis dum la pasinta jaro kaj la pasintan monaton ni registris 134 000 vizitantojn. Krome, ĉiu vizitanto nun aliras du aŭ trioble pli multajn paĝojn ol antaŭ jaro. Nuntempe ni funkcias je pli ol 10 milionoj da paĝoj jare.

Donante Krediton

Mi volas danki la Plenum-Komitaton pro la subteno, kiun ili donis al mi, IHEU, kaj la aferon de internacia Humanismo dum la lastaj tri jaroj. Kaj estas unu persono aparte, kiun mi volas danki - homo, sen kies klopodoj kaj kontribuo apenaŭ io ajn el nia lastatempa sukceso estus ebla. Li, kaj lia organizo, la Instituto por Humanistaj Studoj, disponigis financadon por ebligi al ni dungi plentempan direktoron de operacioj, Suresh Lalvani; ili financis la elspezojn kaj operaciajn kostojn kaj por nia Novjorka oficejo kaj por niaj internaciaj reprezentantoj ĉe UN; kaj disponigis profesion ret-gastigan servon ne nur por IHEU sed por grandega nombro da aliaj Humanismaj organizoj. Ilia devizo estas "Vi povas atingi ion ajn, se vi ne ĝenas, kiu ricevas la krediton".

Nu, estas tempo, ke Larry Jones ricevis la krediton, kiun li tiel riĉe meritas. Larry, koran dankon ja pro ĉio, kion vi faris, kaj daŭre faras por IHEU kaj la afero de Humanismo!

Kresko kaj Evoluo Mi venas nun al la temo de kresko kaj evoluo kiu, por mi, estas unu el niaj plej gravaj respondecoj ene de IHEU. Mi instigus vin ĉiujn rigardi preter viaj propraj lokaj problemoj kiom ajn superfortaj ili povas ŝajni foje. Mi povas certigi tiujn el vi, kiuj vivas en la okcidentaj demokratioj, ke viaj problemoj paliĝas je signifikanta kompare kun la malfacilaĵoj alfrontataj de niaj fratoj kaj fratinoj en la evolua mondo. Iuj el vi jam faras multe kaj bonege. La 76 000 USD, kiujn vi tiel malavare provizis por la viktimoj de la cunamo, estis mirinda ekzemplo. Sed al tiuj organizoj, kiuj ne havas aktualan internacian agadon, mi dirus ĉi tion: Bonvolu serioze pripensi fari regulan kontribuon al la disvolviĝo de Humanismo en evolulandoj. Kiam vi havas \$10,000 en la banko, vi ne maltrafos \$100. Sed 100 USD - aŭ eĉ 10 USD - povas signifi la diferencon inter vivo kaj morto por iu en Afriko aŭ en partoj de Azio.

Se vi ŝatus helpi aŭ kiel individuo aŭ per via organizo, ĉiu membro de la komitato pri kresko kaj disvolviĝo: mi, Larry Jones, Levi Fragell aŭ Babu Gogineni volonte helpos vin trovi projekton aŭ organizon, kiu kongruas kun viaj celoj.

Fine, koran dankon pro la subteno, kiun vi donis al mi dum la lastaj tri jaroj, kaj ke mi scias, ke vi daŭre donos al mia posteulo en la venontaj jaroj.

Roy Brown

Tempo Por Fari Tiun Pugnion!

Mi volas legi du citaĵojn de Jaap Van Praag, el lia parolado en Amsterdamo 1952: Se ni estas konvinkitaj pri la neceso formi homaranismon kaj etikan kulturon kiel pozitivan kaj konstruan vivfilozofion, ni ne povas malhavi internacian institucion kiu respondas tion. konvinko Kaj ankaŭ: Oni devas unue havi manon

antaŭ fari pugnon. Nia unua tasko estas doni manojn al internacia homaranismo nun. (...) Do nia unua devo estas disvolvi niajn naciajn movadojn kaj kolekti la disajn fajrerojn de humanismo tra la tuta mondo.

Ni ja havas la manojn, kvankam ne ĉie. Eble estas tempo fari tiun pugnon!

Ni devas batali sorĉadon, ni devas batali kontraŭ religioj kie ili provas regi la vivon kaj pensadon por ĉiuj pensu ... pri la atako kontraŭ darvinismo, ne nur de kreistoj pur sang, sed ankaŭ de la inteligenta desegna popolo - ili estas multe pli danĝeraj por humanisma, logika pensado! Ni devas montri, ke ni ja havas valorojn... IHEU devus esti forumo. Kunhavigi ideojn, diskuti ilin kaj kolekti informojn estas unu el niaj kernaj agadoj. Ni - kaj mi volas diri ĉiujn niajn membrojn tra la mondo - devus povi pensi, komuniki, diskuti la defiojn manajn kaj tiri konkludojn.

Kompreneble, solidareco estas nepre necesa, kompreneble ni bezonas vian kompetentecon kaj vian financan subtenon. Kompreneble, nur kiam ni kunlaboras, ni povas atingi ion ajn, kie ajn. IHEU bezonas vian tutan helpon, do bonvolu diri al IHEU viajn bezonojn, viajn atendojn. Diru al ni, kio ĝenas vin. Diru al ni, kion vi atendas de ni kaj kion ni povas atendi de vi.

Estas humanismaj premioj kaj mi ne povas doni unu al ĉiu el vi. Sed samtempe mi faros! Prenu ĝin kun vi en via koro. Ŝajnas tiel normale ke ni renkontiĝas ĉiujare sed ne estas. Sen via altvalora tempo kaj granda engaĝiĝo, IHEU ne estus tiu organizo, kiun ni bezonas. Dankon pro via sindevigo.

Ni sopiras ĉi-foje Wolfgang Soos, delegito de nia Aŭstra Membro-Organizo, la Aŭstraj Liberpensuloj de Aŭstrio. Li mortis antaŭ ne tiom longe. Mi volis mencii ĉi tion ĉar mi foje sopiras la personan tuŝon en niaj renkontiĝoj.

Kompreneble humanistoj devus esti raciistoj sed bonvolu: ne forgesu esti feliĉa kaj ridi! Emocioj estas gravaj! Povas esti bone memori ĉiam, ke ni estas homoj, kun racio kaj emocioj.

Teksto de la akceptparolado de Sonja Eggerickx ĉe la IHEU Ĝenerala Asembleo post ŝia elekto kiel Prezidanto de IHEU

Meti Idealojn por Labori: La Etika Kulturo Fieldston Lernejo

Howard B. Radest

La Lernejo

Dum 12 jaroj, de 1979 ĝis 1991, mi havis la honoron kaj la respondecon direkti la Etikan Kulturon Fieldston School. Nun emerita kaj loĝanta en suda Karolino, mi ja sukcesas daŭrigi kun kio okazas. Ekzemple, kiam mi foriris, komputiloj ĵus fariĝis regula parto de la instruplano. Hodiaŭ, ili estas tiel necesaj kiel libroj kaj laboratorioj kaj tiel ĉieaj. Kun novaj bezonoj la hodiaŭa Lernejo estas meze de konstruprograme, kiu provizas novajn ŝancojn por pli junaj adoleskantoj en 7-a kaj 8-a klasoj en tio, kion ni nomas en Usono "meza lernejo".

Situante en Manhatano kontraŭ Centra Parko kaj en Riverdale (la Bronx) kie la grandurbo tuŝas la antaŭurbojn, la Lernejo servas pli ol 1500 studentojn de 4-jaruloj tra mezlerneja diplomiĝo aŭ kio en Usono estas nomita antaŭ-infanĝardeno kvankam 12-a grado. Studentoj venas de multaj etnaj, ekonomiaj kaj religiaj fonoj. Granda kaj bone trejnita fakultato de proksimume 300 inkludas klasĉambrajn instruistojn, specialistojn en la artoj, sciencoj, la sociosciencoj, kaj sporteduko.

Preskaŭ ĉiuj studentoj de la Lernejo iras al kolegio.

La Lernejo estas "privata" aŭ tio, kion oni nomas ĉi tie "sendependa". Ĝi ne ricevas financan subtenon de la ŝtato. Ĝi dependas de instruado kaj monkollektado por plenumi ĝiajn elspezojn. Feliĉe, ankaŭ, ekde ĝia fondo en 1878, miloj da malavaraĵoj kaj engaĝitaj membroj de la Etika Societo, la familioj de studentaj, kaj eks-studentoj kontribuis al kreskanta fonduso kies enspezo renkontas kelkajn sed neniel ĉiujn el la bezonoj de la Lernejo.

Malgraŭ multmiliona jara buĝeto, konservi altajn edukajn normojn, proponi la varian programon, kiun devas moderna lernejo, kaj plenumi ĝiajn kostojn, estis por mi kiel por miaj antaŭuloj kaj posteuloj daŭra defio. Ni sukcesis sed estis malfacila laboro.

Fine, la Lernejo ne estas "paraŝo" aŭ kiel oni povus diri en Eŭropo, "konfesa". Certe, ĝi spegulas la Etikan Kulturon kaj Humanisman tradicion en kiu ĝi naskiĝis. Kompreneble, ĝi havas sindevontigon al demokrata politiko kaj al socialservo kaj sociala reformo. Sed, ĝi ne okupiĝas pri doktrina instruado, eĉ ne Humanisma doktrina instruado. Efektive, la diverseco kaj diverseco de studentoj, familioj kaj dungitaro estas eduka rimedo kaj esprimo de la idealoj kiuj kondukis al la fondiĝo de la Lernejo kaj kiuj daŭre gvidas ĝian ekziston.

La Libera Infanĝardeno de Felix Adler

Estis en 1878 ke Felix Adler, la fondinto kaj pionira gvidanto de la Etika Kulturo-Socio, establis "liberan infanĝardenon". Motivigita de la bezonoj de malriĉaj laboristaj familioj kaj de la emerĝanta progresema tradicio en edukado, ĉi tiu unua paŝo iĝis ene de du jaroj tio, kio estis nomita "La Lernejo de la Laboristo". Dum la venontaj jardekoj ĝi kreskis gradon post grado. Ĝi estis inter la unuaj se temas pri disponigi scienclaboratoriojn, arton

Lernejo de Etika Socio

studioj, muziko kaj dramo same kiel tradiciaj akademias temoj.

Malkovroj en la psikologia evoluo de la infano kondukis al pli kaj pli sentema instruplano.

De la 1890-aj jaroj, estus juste diri ke la Laboristo-Lernejo (Fieldston venos poste) estis efektive "modelo" de kion edukado povis atingi kiam atento estis pagita al kiel infanoj kreskas kaj lernas. Kaj ja aliaj ja modeligis sin laŭ ĝia programo.

En la fruaj 1890-aj jaroj, multaj el la familioj en la Etiko Culture Society kies subteno helpis krei la Lernejon plendis ke estis maljuste ke iliaj infanoj estu ekskluditaj simple ĉar ili ne estis infanoj de "laboristoj". Sekve, la Lernejo ŝanĝis sian nomon kaj parte, almenaŭ, sian mision. Kiel kondiĉo de la ŝanĝo, estis interkonsentita ke ĉiam ekzistis signifa stipendioprograme tiel ke tiuj kiuj ne povis pagi la kotizojn de la lernejo povus daŭre ĉeesti.

Multaj eksperimentoj sekvis inkluzive de subĉiela lernejo sur la tegmento de la konstruaĵo, somera tendaro, la organizo de gepatrostudgrupoj, instruisto-trejnada programo, kaj arta mezlernejo. En la 1920-aj jaroj, Adler kiu estis proksime de 80 kaj liaj kolegoj elpensis la ideon de nova mezlernejo, unu kie studentoj povis profiti el rigora akademia programo kaj, en la sama tempo, esti aktivaj partoprenantoj en la artoj kaj sciencoj, en alvokiĝoj, kaj, ne malplej en lerneja regado.

Kun subteno de la Etika Socio kaj kelkaj el ĝiaj pli riĉaj membroj kaj kun stipendio de John D. Rockefeller Jr., la posedaĵo en Riverdale estis aĉetita, la lernejo konstruita, kaj malfermiĝis en 1928. De la mezaj 1930-aj jaroj bazlernejo estis establita en la loko ankaŭ.

La lernejo tiam, multe kiel ĝi faras hodiaŭ, konsistis el du antaŭ-infanĝardeno tra 6-a-gradaj unuoj, mezlernejo (klasoj 7 kaj 8) kiel parto de la Fieldston Lernejo kaj mezlernejo (klasoj 9-12). La listo de eks-studentoj estas riĉa je individuoj kiuj elstaris je la artoj, la teatro, la sciencoj kaj en komerco kaj la profesioj ankaŭ. La vizio de Adler pri edukado de "reformantoj", modifita

de la realaĵoj de urba industria kulturo realiĝis denove kaj denove kiam la Lernejo pasas sian 130-an naskiĝtagon.

Daŭrigante la Etikan Kulturen Tradicion Certe, Ethical Culture Fieldston devas vivi en mondo de akademias postuloj, altlernejaj akceptoj, ekvilibrigi buĝetojn, rekompencante instruistojn, ktp. Ĝi ne plu estas oficiale ligita al la Novjorka Etika Kulturo-Socio. Samtempe, ĝi daŭre malkaŝas la markon de sia fondiĝo kaj ĝia tradicio. Mi reliefigu tri el ili. Unue, la Lernejo de la plej fruaj karakteroj tra la diplomiĝa jaro konservas etikan instruprogramon, etikan fakultaton, kaj inkluzivas regulajn etikajn klasojn en la daŭra instruado de ĉiu studento. Due, por realigi la ideojn studitajn en la etikaj klasoj kaj al la idealo de la Lernejo, ĉiu lernanto en la meza kaj mezlernejo kaj ĉiu klaso en la elementa.

lernejoj estas atenditaj plenumi regulan socialservon. Studentoj laboras en sanservoj kaj socia laboro agentejoj, komunumaj organizoj, infan-servaj programoj, ktp. Trie, la Lernejo konservas stipendioprogramon kostantan plurajn milionojn da dolaroj jare (ĉirkaŭ 15% de la jara buĝeto) kaj subtenanta tute aŭ parte. la ĉeesto de proksimume unu el ĉiu kvar studentoj.

Resume, la idealoj de la reformanto, de la laborista lernejo kaj de la morala demokrato vivas en la Lernejo malgraŭ la premoj de okupata diversa socio, la komplekseco de ofertado de inkluziva moderna instruplano, kiu kreskas pli komplika ĉiutage, la postuloj de la altlernejaj, kaj la ekonomio de multekosta industria socio.

Howard Radest estis Kunprezidanto de IHEU de 1975 ĝis 1986 kaj estas gvidanto de la Ethical Culture movado.

Summerhill Lernejo

Michael Newman

La Principoj de la Lernejo Kiel

instruisto kaj delonge Humanisto implikita en la edukaj debatoj de la lastaj dudek jaroj grava demando por mi estas kia estus lernejo bazita sur Humanismaj principoj? Niaj ŝtataj lernejoj havas la problemojn truditaj al ili de religia edukado kaj lernejoj asembleoj kiuj supozeble estas de ĉefe kristana naturo. Kaj nia eduka sistemo, for de esti planita kaj desegnita afero, estas heredita de la pasinteco de klasa distingo, testado kaj klasado de infanoj kaj trejnado de ili por laboro. Multmaniere la lingvo de la edukaj debatoj nun perdis sian bazon en filozofio, la demando de kial ni instruas kaj lernas, kaj anstataŭe baras kun demandoj pri efikeco, mezurado kaj efikeco.

AS Neill kreis Summerhill School en 1921. Li havis estis ĵurnalistoj kaj instruistoj. La lernejo kiun li kreis estis internacia, en tempo intermilita kiam estis multe da kolero kontraŭ Germanio. La lernejo estis miksitaj kaj havis publikan filozofion de vido de seksa ludo kiel natura parto de infanevoluo. Ĝi havis neniun religian instruon kvankam ekzistis lecionoj pri historio kaj filozofio, same kiel la kutimaj akademias temoj. La bazo de la lernejo estis doni spacon al infanoj por disvolvi kaj lerni; por permesi al ili havi respondecon por si mem kaj sia komunumo. La infanoj povus elekti ĉeesti lecionojn aŭ ne. Ili kunvenis por krei aŭ ŝanĝi la lernejajn leĝojn, kaj por respondi al ĉiutagaj problemoj kiel ŝtelado aŭ nomvokado.

La decidoj estis faritaj per rekta demokratio, ĉiuj, ses-jaraĝa al Neill mem, havis unu voĉon.

Summerhill baziĝas sur la ideo ke infanoj lernas malamon, antaŭjuĝon, maltoleremon kaj obeemon de la plenkreskaj aŭtoritatfiguroj kaj instituciaj strukturoj ĉirkaŭ ili. Ĝi havas pozitivan vidon de homoj, kiel bestoj nature zorgemaj, scivolemaj, ludema kaj amaj. Ke ĉi tiuj kvalitoj estas detruitaj aŭ inhibiciitaj por plenumi plenkreskajn atendojn pri kiaj infanoj devus esti kaj

Somermoneto

kio ili devus fariĝi. Religio, kiel la plej potenca institucio, kiu kreas aŭtoritaton super la individuo kaj postulas obeemon al la mesaĝoj de sia(j) dio(j) kaj/aŭ profeto(j), estas unu el la plej grandaj minacoj al la evoluo de la infano. Gepatroj kaj instruistoj, kiuj vidas sian rolon kiel aktivaj muldistoj de la infano, ankaŭ estas minaco.

Ĉu ĉi tio estas Humanisma?

Restas la demando, ĉu ĉi tio estas humanisma? Mi pensas, ke la koncepto, ke ni estas liberpensantaj individuoj, kiuj kreas niajn valorojn per socia interago ene de komunumo, per empatio kun aliaj, per agado kiel moralaj agentoj, estas fundamenta principo de Humanismo. Ke ne ekzistu ekstera aŭtoritato arbitre trudante al ni valorojn, al kiuj ni devas esti obeemaj, eĉ anstataŭigante Dion kaj la pastron per la patrino kaj patro, estas ne nur anarkiisma koncepto sed Humanisma.

Summerhill estas ekstrema ekzemplo. Ĝi estis starigita parte por montri al la mondo, ke lernejo bazita sur infanaj rajtoj ne nur pluvivus sed permesus

infanoj evolui kiel moralaj, sinrespektaj, feliĉaj homoj, kiuj aktive partoprenas en siaj komunumoj. Estas ironie, ke nun, proksimume 85 jarojn poste, UN, Unesko, Eŭropa Komisiono, landoj tra la mondo, inkluzive de Britio kun ĝia "civitaneca edukado" esploras doni rajtojn al infanoj, pri la graveco de infanoj partopreni en siaj komunumoj, de infanoj evoluigantaj valorojn donante la respondecojn kiuj ne povas esti divorcitaj de rajtoj.

Summerhill-studentoj aktive partoprenas en la nunaj debatoj. Memorigante kaj plenkreskulojn kaj infanojn, ke ne estas bezono de Dio, aŭ Dek Ordonoj, aŭ centra valoro de obeemo por ke homoj evoluu kiel respektantaj sociajn bestojn.

Kio se Infanoj havus Rajtojn?

Mi instigas la Humanisman komunumon kaj ĝiajn organizojn rekonu la gravecon de loko kiel Summerhill.

Estas similaj lernejoj tra la mondo, kaj aliĝi al nia kampanjo por ke ili estu respektataj, referencataj, esploritaj kaj protektitaj. Sen ili kiel alie ni kaj eksteraj infanoj respondos la demandojn "Kaj se infanoj havus rajtojn?"

Mi scias, ke ekzistas Humanistoj, kiuj havas negativan vidon de homoj, kaj ili agreseme malkonsentos kun Summerhill kaj kion ĝi reprezentas. Mia respondo estas, ke nia koncepto pri ni mem estas parto de tio, kio ni estas. Infanoj kondutas kaj vidos sin parte kiel la sistemo, en kiu ili estas, traktas ilin. Mia sola espero estas ke la "negativa" vidpunkto de nia specio ne regas niajn lernejojn... Ĉar ili finfine kaj fatale "pruvos" sin pravaj.

Michael Newman laboras en Summerhill School kaj estas a Humanisma aktivulo.

La Humanisma Instituto

Roberto Tapp

Dek kvin membroj de la Adjunct Faculty of The Humanist Institute kunvenis en Novjorko por kritiki reciproke la artikolojn pri Eduko. La intenco estis publikigi volumon 17 de Humanism Today, serio kiu komenciĝis en 1985. Robert Tapp skribas pri la grava laboro de la Humanist Institute.

Norda Amerika Komitato por Humanismo Norda

Amerika Komitato por Humanismo En 1982

individuaj Humanistoj de la plej gravaj konkurantaj

Humanistorganizoj de Nordameriko formis la Nordamerikan Komisionon por Humanismo kun Sherwin Wine kiel la

fondprezidanto. Grava rezulto de ĉi tiu renkontiĝo estis konstrui edukan entreprenon.

La Humanisma Instituto, kun Howard Radest kiel fondanta dekano, komencis trijaran postbakalaŭran instruplanon por gvidantoj kaj reprezentantoj kiuj implikis intensan studon kaj venantan kune 3 fojojn ĉiun jaron. Pli ol 100 studentoj diplomiĝis antaŭ 2006.

La supozo estis ke rekapiti oftajn heredaĵojn pliiĝus kunlaboron. Ekde tiu 1982 fondo, Humanistic Judaism, Ethical Culture, kaj la Centro por Enketo ĉiuj starigis programojn kiuj tiras de la sama studentaro.

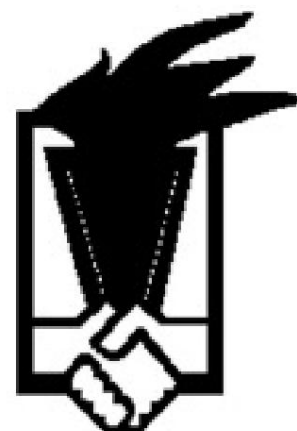
Necesa aspekto de la Instituto estis la rekrutado de komplementa fakultato por gvidi kaj partopreni klasojn. De la komenco, tiu fakultato akceptis la respondecon de esti pensfabriko por evoluigi la humanismajn tradiciojn kaj trakti nuntempajn problemojn. Jara kolokvo estis la rezulto. En 1985, la unua volumo de ilia serio aperis. Postaj volumoj traktis etikon, estetikon, la sciencojn, edukon, la serĉon de signifo, Novepokan pensadon, postmodernismon, la statuson de racio, multkulturisman, ekohumanismon, la sorton de demokratio, kaj bioetikon. La unuaj 13 volumoj ankaŭ legeblas rete ĉe www.humanistinstitute.org. Postaj volumoj estis publikigitaj en durkovraĵo fare de Prometheus Books.

Enhavaj tabeloj estas en la retejo.

La Kolokvo de 2005

Rigardante ĉirkaŭen kaj antaŭen al la kolokvo de 2005, la fakultato decidis, ke estas tempo revizii la nunan edukan situacion en Usono. Multaj ŝanĝoj

estis starigitaj en kvin jaroj da konservativa registaro. Aparte, la pragmata tradicio de John Dewey estis ĉefa celo por la politika dekstro. La aliancita religia rajto renovigis laborojn por venki serion de kortumdecidoj kiuj konfirmis apartigon de eklezio kaj ŝtato. Kaj, sur universitataj niveloj, diversaj formoj de postmodernismo kaj multkulturismo atakis la klerismotradicion.

Enketoj montris vastan popularan nescion pri nacia historio laŭ la sekularaj valoroj de la "fondpatroj" kaj la kialojn de ilia provo apartigi la novan registaron de dominado de iu el la multfacetaj religioj de la tempo. Ankaŭ evidentiĝis eĉ pli vasta nescio pri monda historio.

En la pli popularaj sferoj, distro havis ĉiam pli dominas amaskomunikilaron. Presitaj gazetoj perdiĝis kontraŭ televido, kaj en la provoj konkuri, iĝis bagateligitaj.

Klara signalo de tiuj ŝanĝoj estis la sukceso de fundamentismaj versioj de kristanismo. Ĉefaj religioj perdis membrojn kaj estis anstataŭigitaj per megapreĝejoj kiuj, dum teologie fundamentismaj, altiris membrecon malgravigante teologion kaj malvastigante etikajn temojn al aborto kaj homofobio.

Perdinte la lukton kontraŭ evolucio en la tribunaloj, konservativaj religioistoj ekspluatis popularan sciencon nescion laborante ene de lokaj kaj ŝtatlernejaj estraroj. La rezulto estis kreskanta scienca analfabeteco.

Kvankam rase apartigitaj lernejoj estis regitaj kontraŭleĝaj

en Brown vs. Estraro de Eduko en 1948, la historiaj padronoj estis konservitaj per la fakto de loĝapartigo kunligita kun apero de "ĉartaj" lernejoj kiuj uzis publikajn financon por krei instruadon por specialaj klientaroj. Kune kun tio, privataj "akademioj" estis kreitaj, kutime kun sektaj ligoj, por konservi la pli malnovajn padronojn. Plej efika el ĉio estis la "blanka flugo" de multaj urbaj urboj, kiu malfortigis ŝancojn por serioza multkultura instruado kaj, same serioze, subfosis la impostan bazon necesan por vere demokrata edukado. Aldonita al tiuj negativaj faktoroj estis longe neagnoskita ĉesprocento por indianaj, hispanidaj, kaj afro-amerikanaj minoritatjunuloj.

Ĉi tiuj sociologiaj faktoroj ligas al la financa bildo: subfinancado por urbaj lernejoj, alta instruista spezo, multaj instruistoj kun kriz-akreditaĵoj kaj subpreparo, pliigita burokratia kunlaborantaro kaj salajroj, grandaj klasoj, altaj kostaj specialinstruadaj kostoj. Infanoj de milionoj da kontraŭleĝaj enmigrintoj rajtas lerni, sed reprezentas nur malgrandajn aldonojn al imposto

enspezoj.

Politikigo de Publika Eduko

Politikigo de Publika Eduko Same deprima

estas la politikigo de publika edukado kreskigita de konservativa registaro. Grava slogano de la Infana Defenda Fonduso, "Neniu infano postlasita", fariĝis malbone kontrolita konkurso por poentoj pri unuformaj testoj – malgraŭ ĉiuj pruvoj tra la mondo pri la malfortigaj efikoj de test-bazita instruado. Ekzemplo de la ideologigita pensado estis la slogano uzata por malfortigi evolucian kiel fundamenton de biologio. De la prezidanto malsupren, kritikistoj postulis "instrui la polemikon". Darwin estas nur kontestata por tiuj kiuj, pro sektaj kialoj, apogas kreismon kaj "inteligentan dezajnon".

Pli lastatempe, ĉar testdatenoj montras usonajn studentojn rezultantajn sub la plej multaj aliaj evoluantaj gubernioj pri matematiko kaj fiziko, ni vidis kraŝajn programojn por varbi instruistojn en tiuj lokoj.

Realigo de ĉi tiuj komplikantaj faktoroj aperis en ĉiu diskuto dum la semajnfina renkontiĝo de la adjunkta fakultato. Nia normala procezo ĉiujare estis

fari reviziojn en la artikoloj, kiujn ni redaktis por la kritikaj sesioj kaj poste publikigi. Dum ni ĉi-foje diskutis pri la laboro de unu la alia, tamen, ni konsciis ne nur pri mankoj en nia priraportado sed pri multaj okazoj, kie ni devis revizii kaj ĝisdatigi daton kaj fonon. Ni paŭzis kun la plano renkontiĝi denove en unu jaro kun pli da artikoloj, pli da partoprenantoj, kaj pli da esplorado. La temo estas tro decida, kaj la bezono tro granda, por rapida aŭ nekompleta priraportado.

Nia skribo ĝis nun traktis la decidan rolon de universitatoj en evoluigado de novaj scioj kaj konstruado de ĉiam pli kritikaj kaj objektivaj vidoj de la nacia pasinteco. La strukturoj de altduko estas la ekzerco por kulturaj kaj politikaj gvidantoj. Ili ankaŭ estas la loko kie ni evoluigas instruistojn de niaj junuloj.

Humanistoj devas daŭre ludi centran rolon en protektado de akademia libereco kaj insistado pri esenca kaj ampleksa edukado sur ĉiuj niveloj. Daŭraj premoj por meti lernejojn devas esti rezistitaj. Ĉi tio signifas ankaŭ varbi brilajn kaj engaĝitajn studentojn por iĝi instruistoj.

Teknologia edukado en tiaj evolulandoj kiel Barato kaj Ĉinio jam testas la konkurencivon de usonaj studentoj. Humanistoj volas insisti pri la uzo de teknologio por vastigi homajn rajtojn. Ĉi tio signifas atenton al morala edukado je ĉiuj niveloj.

La venonta jaro diros ĉu La Humanisma Instituto, per sia adjunkta fakultato, povas produkti edukan manifeston kiu restarigas kaj vastigas la valorojn de la dekoka-jarcenta klerismo. Racio, scienco, libereco, respondeco, egaleco, feliĉo, demokratio kiel universalaj celoj - en ĉi tiu mondo kaj en ĉi tiu vivo.

Potencaj fortoj stariĝas kontraŭ tiu vizio, kaj nur universala edukado povas renversi la ekvilibron. La alternativo - absolutismo bazita sur aroganteco kaj nescio, submetiĝo al aŭtoritato bazita sur perforto, libereco kaj feliĉo por kelkaj memelektitaj aŭ die sanktolelitaj malmultaj. Tiuj alternativoj konsistigis la plej grandan parton de la homa pasinteco.

Robert B. Tapp estas Dekano Emerito kaj Fakultato de La Humanisto-Instituto.

Sekulara instruado - la vojo antaŭen

27-29 oktobro 2006, Skotlando

Aŭtuna Konferenco de la Humanisto-Socio de Skotlando

Interparolos prezidanto de IHEU Sonja Eggerickx. Temoj kovros Kampanjadon por Sekulara Ŝtato, Plenkreska Humanisma Eduko, Lerneja Vizitado, Spirita Prizorgo de NHS, Ceremonioj pri Aĝo de Aĝo kaj Kio estas Humanismo.

Ekscita programo kun diversaj turismaj vidindaĵoj inkluzivitaj!

Kostoj: pakaĵo por 3 noktoj 165 GBP

2 noktoj - vendredo/sabatnoktoj GBP 150

1 nokto - sabato tagmeze - dimanĉo posttagmeze 105 GBP

Por pliaj detaloj, kontaktu Joan Gibson ĉe daonnaire@tiscali.co.uk

Nepalo: Naskiĝo de Sekulara Ŝtato

Babu Gogineni

Dum longa tempo la sola hindua regno de la mondo, Nepalo lastatempe deklaris sin laika. Ĉi tio ne estas nur simbola movo, sed la kulmino de silenta Popola Revolucio celanta restarigi demokration kaj civilizitan juron en la lando. Babu Gogineni, kiu inaŭguris la Humanisman Asocion de Nepalo en 1997 en Ĥatmanduo, rigardas la plej novajn, ekscitigajn evoluojn en la Himalaja Regno. Ĉu Popola Demokratia Respubliko estas malproksime? Kaj ĉu daŭros la Popola Revolucio?

Reĝa Senpuneco

La nuna nepala monarko reĝo Gyanendra supozis la tronon de Nepalo la 4an de junio 2001 kiel la profitanto de la suspektinda atenco de sia frato King Birendra Shah. Dum preskaŭ kvin jaroj ekde tiam ŝajnis kvazaŭ la kontraŭleĝa panchabali de la nova reĝo - ofero de bubalo, ŝafo, kapro, anaso kaj proponoj de fruktoj - en la Kamakhya templo de Hindio por lia, kaj la bonfarto de lia reĝa familio servis sian celon. Alie, kiel la fifame agresema kronprinco Paras povus resti senpuna pro sia kaprica konduto kaj krime nerespondeca veturado? Pli grave, kiel la komercisto fariĝinta reĝo povis senĉese marŝi sian landon al absoluta monarkio sen multe da internacia oprobio?

En majo 2002 li dissolvis parlamenton. En oktobro 2002 li forsendis la flekseblan ĉefministron Deuba kaj lian Konsilion de Ministroj pro "nekompetenteco". En la sama monato li prokrastis senfine la parlamentajn balotadojn kiuj estis okazonta poste tiun jaron. De tiam li laŭkaprice nomumis tri registarojn, kaj cinike kaj kontraŭleĝe maldungis ilin ĉiujn. La 1an de februaro 2005, li trudis krizostato en la lando alvokante Article 27 (3) de la Nepala Konstitucio kiu devigas la reĝon "konservi kaj protekti tiun konstitucion konservante en vido la plej bonajn interesojn kaj bonfarton de la homoj de Nepalo."

Gyanendra ne hezitis detrui Nepalon aŭ Nepala Konstitucio por 'protekti' ĝin! La konstitucio, kiun Gyanendra lasis ĉifone, ekestis en 1990 dum la regado de la murdita reĝo Birendra Shah, kaj estis la bazo de la ĝeneralaj elektoj de 1991, 1994 kaj 1999. Bedaŭrinde, elektoj alportis neniun politikan aŭ ekonomian stabilecon kaj la lando. vidis naŭ registarojn en 10 jaroj. Tiu ĉi periodo ankaŭ atestis maoisman ribelon kiu ĵetis ekonomian vivon en Nepalo en gravan malordon, kreis senton de timo kaj malsekureco ĉie en la lando, kaj akiris kontrolon de preskaŭ 80% de la teritorio de Nepalo, La perfortaj agadoj de la ribelantoj, kaj sovaĝaj reprezalioj de la Reĝa Nepala Armeo kaŭzis la morton de ĉirkaŭ 13,000 nepalanoj ĝis nun.

Dum lia puĉo en 2005, Gyanendra ŝajnis ke li volis revenigi pacon al la regno. Nenio tia okazis, kaj la situacio nur plimalboniĝis ekde kiam li uzurpis la plenuman povon. Eĉ se li revokis la kontraŭleĝan Krizon la 29an de aprilo 2005, lia despota regulo daŭris. Lia estis tirana reĝimo markita de senespera regado, nekompetenta administrado kaj nerespondeblaj agoj. Timigado

de Homaj Rajtoj-aktivuloj, limigoj al la amaskomunikilaro, kaj brutala subpremo de la Reĝa Nepala Armeo iĝis la ingrediencoj de ĉiutageco.

Ruĝa Alertaĵo en Shangri-La

La evoluoj en Nepalo ne estis tute nerimarkitaj. Komence de 2005 la Parizo-bazita Reporters Sans Frontières publikigis ruĝan alarmon pri la Homaj Rajtoj-situacio en Nepalo. En julio 2005, 8 UN-fakuloj priskribis la situacion kiel "ekstreme gravan" pro sekretaj arestoj kaj ĝeneraligita uzo de torturo en la lando. En oktobro 2005 Human Rights Watch levis la alarmon super nova Kondutkodo lanĉita por la amaskomunikilaro: sub tiu nova Kodo, FM-radiostacioj estis malpermesitaj de dissendado de aŭ novaĵo aŭ ajna kritiko de la reĝa familio. Radio Sagarmatha la unua komunuma radio en Sudazio estis fermita fare de la registaro pro onidiroj ke ĝi dissendos intervjuoj kun Prachanda, la supera gvidanto de la maoistoj. Kiel rezulto de la nova politiko de la Registaro, Kantipur FM, la plej granda FM-radio novaĵreto de la lando, fermiĝis: denove ironie ĉar estis Nepalo kiu iniciatis la komunumradian revolucion de Azio. En novembro 2005 la registaro lanĉis alian Kondutkodon, ĉi-foje celante "sociajn organizojn". La Kodo establis registar-elektita Socia Bonfarto-Konsilio por "kontroli" la laboron de NGOoj kaj igis ĉiujn dungitojn de NGOoj krime respondecaj eĉ por agadoj en kiuj ili ne estis rekte implikitaj. La Kodo ankaŭ malpermesis NGO-kunlaborantaron de havado de politikaj alligitecoj. Hina Jalani, UN Speciala Raportisto, esprimis gravan alarmon pri la estonteco de homaj-rajtoj-laboristoj en Nepalo, ĉar la provizaĵoj de la Kodo ne kongruas kun internaciaj juraj protektoj por sinesprimlibereco kaj libereco de asocio.

Ke Nepalo estis membro de la tiam aktiva UN Homaj Rajtoj Komisiono faris neniun diferencon al ŝia hejma engaĝiĝo al Homaj Rajtoj.

Se en la unua trimonato de 2006 aperis, ke estis malstreĉiĝo en la senĉesaj atakoj de Gyanendra kontraŭ la popolo de Nepalo, tio estis ĉar – laŭ konsilo de astrologoj – li faris longan diplomatan vojaĝon al Burundo kaj Sudafriko – du landoj. Nepalo ne havas verajn diplomatajn ligojn kun. Fine de tiu ĉi vojaĝo devis esti ankaŭ dumonata ferio por Lia Moŝto, for de la Ĉefurbo kaj 'proksime al la akvo'.

La konsilistoj de Gyanendra estis certaj ke tio certigus la daŭran feliĉon de la reĝo.

19 Tagoj kiuj Skuis Nepalon

Sed la Janandolan - la popola movado kianta por restarigo de demokratio - devigis la superstiĉan despoton mallongigi sian ferion kaj rapidi reen al Ĥatmanduo la 12-an de aprilo 2006. Malkontento kaj enorma kolero, kiu bolis dum multaj jaroj en la montetoj, kaj la ebenaĵoj de la regno eksplodis, kaj pluraj centoj da miloj da nepalanoj spitis la neefikajn elirmalpermesojn kaj paf-al-vidon ordonojn de Gyanendra kunveni en Ĥatmanduo kaj en aliaj urboj por esprimi sian demokratian solidarecon unu kun la alia kaj postuli limigon en la potencoj de la Reĝo. La Seppartia Alianco farita de politikaj partioj postulantaj

restarigo de demokratio kaj parlamento, same kiel la malpermesitaj maoistoj estis malantaŭ la protestoj. Kaj en nur 19 tagoj, la Reĝo estis surgenuigita.

Gyanendra estis devigita restarigi parlamenton kaj inviti la Seppartian Aliancon de partioj por nomi ĉefministron. Al la reĝo estis rifuzita akcepto al la parlamento mem, kiun li reestigis. Kiel plia bato, la oktogena rojalista ĉefministro BP Koirala kiu estis la elekto de la Sep Partia Alianco rifuzis ligi Raj Parishad aŭ Royal Privy Council de Gyanendra. Ĉe ĝia unua renkontiĝo, la 205-membra Parlamento unuanime proklamis ke la reĝo estus senigita de siaj potencoj kaj ke la militistaro antaŭen estus alportita sub civilan aŭtoritaton - la reĝo jam ne estus la Ĉefkomandanto de la armetruoj. La Reĝa Nepala Armeo kiu en la lastaj tempoj estis provizita per 20,000 M-16-fusiloj de Vaŝingtono, 20,000 Insas-fusiloj de Delhio, 100 helikopteroj de Londono kaj 30,000 Minimax-pafiloj de Belgio estis renomita Nepala Armeo.

La Registaro de Lia Moŝto estis renomita Nepala Registaro. La Nacia Himno kiu komike salutas "May glory crown you, courageous Sovereign" kaj kiu egaligas kultadon de la Reĝo kun patriotismo estis forigita.

La Reĝo de nun estos submetita al impostado, ne plu ĝuos laŭleĝan imunecon kaj ne povos nomi sian heredonton de la trono.

Malakceptante la Reĝon kiel la simbolon de nepala unueco, la homoj kaj parlamento rompis la ligan inter la Ŝtato kaj la Religio en kies nomo la reĝo regis. Nepalo, la sola hindua ŝtato de la mondo, estis deklarita laika lando per Parlamenta proklamo.

En nur 19 tagoj, la popolo de Nepalo - unu el la plej malriĉaj popoloj sur la terglobo - leviĝis por inspiri ĉiujn demokratiajn fortojn sur la terglobo. Ili montris kiel paca revolucio povus esti farita, kaj kiel la homoj povis repreni sian suverenecon kontraŭ ĉiuj probablecoj.

[Hontigaj kaj Patosaj Reagoj](#) En ĉi tiu

ilia horo de gloro la popolo de Nepalo ne havis la registarojn de Usono, Eŭropa Unio aŭ Hindio gajaj apud sia flanko, kunigitaj kiel tiuj registaroj estis en sia kontraŭmaoisma solidareco. Kiel la ruza Reĝo, la eksterlandaj potencoj ne komprenis nek la aspirojn de la homoj nek siajn postulojn. Ili daŭre asertis ke la bonfarto de Nepalo dependis de la ĝemelkolonoj de la monarkio kaj parlamento. Ilia kava analizo ne klarigis ke la monarkio ne estis kondiĉo de la bonfarto de la nepala popolo.

Narayanhi Palace reagis al tiuj rapidaj evoluoj organizante 5 oferojn ĉe la Dakshinkali-templo en Nepalo, celante pliigi la forton de la adoranto kaj minki la potencon de liaj malamikoj.

Ĝis antaŭ nelonge ordinaraj nepalanoj ne rajtis eĉ rigardi la vizaĝon de la Reĝo. Kaj nun ĉi tiu institucio estas reduktita al recurri al nigra magio por savi sin! Kia patosa falo por la Reĝo de Nepalo, kiu estis apogita kiel la enkarniĝo de Lord Vishnu dum la lastaj 238 jaroj kiam Nepalo estis en la teno de la Ŝaho kaj la Rana dinastioj!!

[Hindua Regno en Nepalo](#) La

semoj de la instituciaj problemoj de Nepalo estis semitaj en 1768 kiam reĝo Prithvi Narayan Shah, reĝo de la Gorkha princlando kiu unuigis nepalan teritorion per konkero, proklamis Nepalon por esti la 'pura tero de.

Hinduoj" kaj "ĝardeno de kvar varnoj kaj tridek ses Jatoj". Ĉi tiu oficiala patroneco de hinduismo kaj ĝia primitiva socia strukturo estis eĉ pli rigide devigita dum la tempo de la ranoj kiuj regis de 1846 ĝis 1951. Jung Bahadur Rana kiu fondis la ranan reĝimon estas citita de Krishna Hachhethu en Nepalo: Konfronti Hinduidentecon dirante "En ĉi tiu epoko de Kali, ĉi tiu estas la nura lando kie hinduoj regas". Li proklamis la Burĝan Kodon de 1854 kiu disponigis laŭleĝan bazon por la antikva veda organizo de socio, kaj la kutimajn praktikojn de malsamaj jatoj. La darmasastraj - la hinduaj tekstoj - estis la bazo de leĝo dum preskaŭ cent jaroj.

La Civila Kodo de Rana de 1854 klasifikis homojn en tri larĝaj kategorioj en la sekva descenda sinsekvo: (a) Tagadhari (sankt-fadenuzado, dufoje naskita kastoj kiel la bramanoj kaj Chettris) (b) Matwali (alkohol-trinkantaj kastoj kaj etnoj) kaj

(c) Sudra (malpura sed tuŝebla) kaj Acchut (malpuraj kaj netuŝeblaj kastoj).

[Evoluo en la 1950-aj jaroj](#) En

1950 kiam reĝo Tribhuvan kaj lia familio estis en ekzilo dum kelkaj monatoj, la Nuna reĝo Gyanendra - tiam trijara infano kaj la plej juna nepo de Tribhuvan - estis nomumita reĝo - sed tio ne estis rekonita fare de iuj internaciaj potencoj. . Kiam Tribhuvan revenis al Nepalo, la 1951 la Provizora Registaro de Nepala Leĝo estis pasigita. Ne estis mencio ĉi tie pri Nepalo estanta hindua ŝtato. Nek Nepalo estis deklarita hindua ŝtato en la Konstitucio de 1959.

Tamen, kiam reĝo Mahendra kaptis potencon de sia patro King Tribhuvan tra reĝa puĉo en 1960, li finis la plurpartian demokratian sistemon kaj lanĉis parti-malpli pankaistsistemon. La Panchayat Konstitucio de 1962 deklaris Nepalon kiel hindua ŝtato, sed feliĉe la Civila Kodo de 1963 formale reprenis la subtenon de la ŝtato al la hindua kastismo.

Kiam la konstitucio de 1990 estis adoptita, ĝi reasertis La identeco de Nepalo kiel hindua ŝtato proksime asociita kun la monarkio. Bovbuĉado estis malpermesita, kaj la absoluta malpermeso de religia konvertiĝo estis rekonfirmita. Protekti la tradicion de hindua supereco kaj apogo al la sanskrita lingvo estis konsiderita devo de la ŝtato.

[La Hinda Ligo Nepalo-Hinda](#) Dum Nepalo

estas malgranda regno, najbara Barato havas 800 milionojn da hinduoj, kies ekstremdekstrajn gvidantojn la Reĝo svatis: ja la estro de la Vishwa Hindu Parishad (la Monda Konsilio de Hinduoj) kiu teruradis la minoritatajn islamajn komunumojn en Hindio estis unu el la unuaj gastoj de la reĝo post kiam li transprenis Nepalon. La 7-a Monda Hindua Konferenco, okazinta en Gorakhpur (Hindio) en februaro 2003, pasigis rezolucion por protekti la hinduan Imperiestron en Nepalo - kaj kiam Nepalo estis deklarita laika ŝtato, ŝajnis kvazaŭ estis pli da malĝojo esprimita en Hindio ol en Nepalo. . Jaswant Singh, gvidanto de la hindua dekstra politika partio BJP de Hindio kaj eksministro de Eksteraj Aferoj en la Centra registaro, parolis kun angoro: kaj diris, ke li sentas sin malpliigita pro ĉi tiuj evoluoj. Tiuj, kiuj ne estas trompitaj de la publika profesio de "pozitiva sekularismo" de BJP, eble rimarkos, ke la BJP asertas, ke ĝi volas sekularismon en Barato, sed ke ili ne dezirus ĝin en Barato.

najbara Nepalo!

Hinduismo faris nenian bonon al Nepalo. Nepalo estas unu el la plej malriĉaj nacioj en la mondo, vicigita 140-a en la 177 nacioj listigitaj en la Homa Evoluo-Indekso kun unu el la plej malbonaj sociaj hierarkioj ekzistantaj. La rigida socia strukturo en Nepalo estas subtenata de hinduismo. La dalitoj (netuŝebluloj) kaj la adivasis (montettriboj) vivas en tiel teruraj sociaj kaj ekonomiaj kondiĉoj, ke ilia malfacilaĵo similas al tiu de la netuŝebluloj en Hindio antaŭ cent jaroj. Nepalo daŭre estas la plej granda eksportfirmaro de (hinduaj) virinoj al najbaraj landoj por prostituado. En ĉi tiu nacio hinduoj konsistigas 80.6% de la populacio dum budhanoj konsistigas 10.30%. La resto estas la janajatis - malplimultoj kiel tribuloj, kristanoj kaj islamanoj, ĉiuj el kiuj estas marĝenigitaj.

La hindua ŝtato kiu ekestis en Nepalo estis abomeninda.

La Longa Vojaĝo Antaŭen

Duonbakita okcidenta stipendio klarigas la problemojn de Sudazio kiel rezulto de fatalismo. La popolo de Nepalo mensogis pri tio fariĝante mastroj de sia destino. Sed ilia laboro ĵus komenciĝis. Nun la tasko de naciokonstruado devas esti prenita ĝuste serioze.

Malriĉa malriĉeco restas la malfacilaĵoj de plimulto de nepalanoj: pli ol 9 milionoj el la 26 milionoj da nepalanoj vivas per malpli ol la ekvivalento de unu dolaro tage. Duono de la loĝantaro ne havas aliron nek al pura akvo nek al elektro.

La rezolucio de la reestigita parlamento rezervi 33% de ĉiuj registaraj postenoj por virinoj devus esti igita leĝo kiel eble plej baldaŭ - najbara Hindio ankoraŭ ne povas movi similan leĝon tra parlamento, montrante kiom progresema la politikaj fortoj en Nepalo estas. Proksimume 118 leĝoj estis identigitaj de nepala grupo pri rajtoj kiel malobservantaj la rajtojn de virinoj. Ĉi tiuj devas esti forigitaj aŭ modifitaj kiel konvene.

Paco devas esti restarigita, por kio la Armeo devas esti regita, kaj la maoistoj devas esti integritaj en la ĉeftendencon. Krom se paco estas farita kun la maoistoj, kontentigaj elektoj al Konstituciiga Asembleo kaj al nova Parlamento ne povas esti garantiitaj. La nova Kabineto ĉesigis la akuzojn de terorismo kontraŭ la maoistoj kaj Interpol estis petita retiri arestordonojn kaj ruĝajn angulojn kontraŭ ili. Sed alarmaj raportoj venas pri la maoistoj malsukcesantaj observi sian batalhalton, kaj farante novajn minacajn postulojn pri neoficialaj impostoj de industrio. Nepalo estas nacio forte dependanta de turismo kaj ekstera helpo, kaj havas apenaŭ ajnan industrian agadon. Se la situacio regas, tio estus katastrofa por ekonomio kiu jam estas en malbona stato.

La ribelantoj volis laika respubliko kaj ilia provizora celo estas burĝa demokratia sistemo. La laika ŝtato estis sekurigita. Ĉe lastatempa hindua ceremonio en kiu la reĝo partoprenis, estis 1000 nepalanoj. En la sama tago la maoistoj okazigis pacan mitingon kiu altiris pli ol 180,000 homojn. Estas evidente, ke la Reĝo estas survoje kaj la politikaj fortoj devus respekti la volon de la homoj.

Ankaŭ la aliaj

institucioj de la kasacia kortumo de Nepalo devas esti plifortigitaj - ekzemple la tribunaloj havas progreseman rolon por ludi en

modernigante la socion de Nepalo. Krom kiam en januaro 2005 la Supera Kortumo rifuzis akcepti proponon por restarigi la Parlamenton, la Supera Kortumo multmaniere impresis: • La 10-an de

aŭgusto, la Supera Kortumo restis

la ordono de la registaro fermanta la privatan radiostacion FM 91.8.

- En septembro 2005 la Kortumo decidis ĉesigi la praktikon konservi virinojn en bovindomoj dum menstruo. • En novembro

2005 la Supera Kortumo decidis, ke virinoj sub 35 jaroj povas peti pasportojn sen permeso de gepatroj aŭ edzoj.

- En decembro 2005 la Supera Kortumo petis la registaron forigi diskriminacian regulon, kiu postulis virinojn peti permeson de familianoj se ili intencas vendi hereditajn posedaĵojn. La kasacia kortumo ankaŭ petis al la registaro revizii la provizon laŭ kiu filino devas resendi ajnan heredan posedaĵon al sia patra hejmo post geedziĝado.

Kelkaj aliaj trajtoj aŭguras bone por Nepalo en la venonta periodo: la ekzistantaj reguloj malpermesas politikajn partiojn nomitajn laŭ religioj aŭ kasto. Ĉi tio signifas, ke devus ebligi instigi sekularajn partiojn, kies tagordo estus popola evoluo prefere ol ekspluati diferencojn en la socio. La nova registaro zorgu, ke nun, kiam Nepalo ne plu estas hindua ŝtato, la kristanaj kaj islamaj evangeliistoj el eksterlando ne surterigu per sia sako amasojn da mono por ekspluati la malklerecon de la popolo kaj konverti ilin al sia propra marko de superstiĉoj. La registaro devus enkonduki edukajn programojn por ĉiuj nepalanoj kiuj aldonos modernan scion kaj kultivos kritikan inteligentecon.

Jab Taaj Uchale

Jayenge Antaŭ ĉio, la triumfa popolo de Nepalo pruvis, ke ili povas esti kreintoj de sia propra historio. Ili montris sin kapablaj krei silentan kaj respondecan revolucion: ili estos kaj la arkitektoj kaj la gardantoj de la nova Nepalo, kiun ili deziras. Kaj hodiaŭ, kiel Kanak Mani Dixit, la respektata redaktoro de la revuo Himal, skribis de aresto, ili povas kanti en la urdua kun Faiz Ahmed Faiz (la pakistana poeto kiu spitis la diktatoron Zia ul Haq de sia propra lando):

Hum dekhenge...

Jab takth giraye jayenge

Sab taaj uchale jayenge*

* Ni (vivos por) vidos...

Kiam la tronoj estos malkonstruitaj Kiam

la kronoj estos faligitaj

Ni, la resto de la mondo, vidos kiel, post kiam la kanto kaj danco kaj jubilo estos finita, la reunigita Nepalo pritraktos la taskon de naciokonstruado. De nun, ŝajnas, ke Nepalo estas sur la ĝusta vojo.

Laikeco en la Demokratia Respubliko Kongo

Yav Katshung Joseph

Unio de Tri Principoj

Laikeco estas la kuniĝo de tri principoj: la libereco de konscio, la egala traktado de ĉiuj civitanoj sendepende de iliaj kredoj, kaj la ideo ke la leĝo devus havi neniun alian celon ol la komuna bono. Kiel en aliaj landoj, la Demokratia Respubliko Kongo (DRC) estas regata de kelkaj tekstoj, la plej bazaj el ili estas la Konstitucio. Artikolo 4 de la transira konstitucio de la DRC deklaras ke la ŝtato estas sendependa, suverena, nedividebla kaj laika.

Konstitucie, la DRC estas sekulara kaj laikeco ankaŭ estas la unua artikolo de la proponita nova Konstitucio kiu regus la trian Respublikon de 2006. Dum tiuj konstituciaj provizaĵoj determinas kaj certigas la liberecon elekti onies religian alligitecon, la apartigon de religio kaj ŝtato en DRC. estas vera defio.

Laikeco en ago: ekzemplo

Laŭ la dekreto eldonita la 5an de julio 1948, paroj kiuj kontraktis ekskluzive religian geedziĝon povis iĝi ĝin agnoskita oficiale plenumante la necesajn formalizaĵojn, kaj akiri juran statuson por sia antaŭe kuntirita religia geedziĝo. Ekde 1997, la familia kodo per sia artikolo 330 emfazis la civilan karakteron de geedziĝo. De nun, la kodo precizigis, sole religiaj geedziĝoj ne estus rekonitaj per kongola juro.

Tiu ĉi paŝo estis farita konsiderante la principon de apartigo de Religio kaj Ŝtato: DRK estante laika ŝtato, estis necese disigi la oficialajn regulojn pri geedziĝo, kaj la regulojn formulitajn tiurilate de religiaj grupoj. Bedaŭrinde, en la praktiko kelkaj Eklezioj daŭre festas ekskluzive religiajn geedziĝojn. Pli malbone ankoraŭ, dum la pasintaj kelkaj jaroj, la proliferado de sektoj en la kongola socio pliiĝas, rezultigante plurajn negativajn evoluojn.

Multaj geedzaj hejmoj estas detruitaj pro revelacioj pri la agadoj de kelkaj pastraroj. Adeptoj estas trompitaj kaj dia aŭtoritato estas ofte alvokata por ekonomiaj, financaj kaj politikaj celoj.

Religia enmiksiĝo en politikon

Ekde la oficiala fino de la milito, kaj la starigo de transira registaro en 2003, la Eklezio denove prenis sur sin la taskon esti la morala gardanto de la politikaj potencoj. Organizoj kiel la Nacia Episkopa Konferenco de Kongo (Cenco) kaj la Ekumena Konsilio de Kongo (COE) hodiaŭ ludas definitivan rolon en la politikaj aferoj de la DRC. Ili alvokas sian supozeblan moralan kaj politikan aŭtoritaton kaj asertas, ke ili laboras en la kadro de siaj institucioj, kiuj laŭ ili havas sociajn kaj politikajn respondecojn. Ili pretendas esti interparolantoj por la ĝenerala publiko - se ne nemalhaveblaj partneroj - rilate sian interago kun la politikaj aŭtoritatoj. La Eklezioj asertas ke ili respektas la principon de apartigo de la tempa kaj la spirita same kiel la sekularan naturon de la ŝtato, dum samtempe restante grava aganto en la politika vivo de la nacio.

Ili gardas la mankojn kaj la mankojn de la Ŝtato en la socia, eduka kaj ekonomia sektoroj.

Ĉio ĉi indikas kiel la Eklezio implikas sin en

politikaj kaj publikaj aferoj. Kiel sekvo, pluraj institucioj estas gviditaj, aŭ gviditaj, aŭ rekte aŭ nerekte, fare de Ekleziaj oficialuloj aŭ iliaj kandidatoj, ĉu ĝi ĉe la Sendependa Balota Komisiono, la Senato, aŭ la Vero kaj Repaciĝo-Komisiono ktp.

La Estonteco de Laikeco en la DRC

konstitucia projekto, kiu estis akceptita ĉe la referendumo la 18-an de decembro 2005 kaj kiu ekvalidos en 2006, proklamas la laikan karakteron de la DRC. Sed bedaŭrinde, ĉi tiu Konstitucio kurioze ŝajnas esti kontraŭa al la valoroj kaj principoj mem, kiujn ĝi intencas antaŭenigi. Fakte, la Preambulo same kiel Artikolo 74 de la Konstitucioskizo faras eksplicitan referencon al Dio. Unuflanke la popolo de Kongo devas deklari sian respondecon "antaŭ Dio, la Nacio, Afriko kaj la Mondo"; kaj iu ajn kongola elektita Prezidanto de la Respubliko estas atendita preni la oficjuron "solene en la nomo de Dio kaj la Nacio" (artikolo 74). Aliflanke la 1-a artikolo de ĉi tiu sama konstitucio-projekto provizas ke "DRC estas ŝtato regata de leĝo, demokrata kaj laika, kaj ke ĉiuj personoj havas la liberecon de penso, konscienco kaj religio". "Ĉiu homo havas la rajton manifesti sian religion aŭ siajn konvinkojn, kondiĉe de respekto al la leĝo, al la publika ordo, al la moralo kaj al la rajtoj de la aliaj" (artikolo 22).

Legante tiujn malsamajn provizaĵojn en la konstitucio-projekto oni notas malvolan geedziĝon inter la nobla ideo konstrui la Respublikon ĉirkaŭ la koncepto de laikeco kun la devo por ĉiuj estontaj prezidantoj de la Respubliko akcepti sian oficon en la nomo de dio. Ĉi tiu altrudo de Dio al ĉiuj kongolanoj lasas unu perpleksa. Tia paŝo estas malutila al la fundamenta rajto de ĉiuj personoj kredi aŭ ne kredi. Eĉ se ni koncedus, ke la plimulto de la loĝantaro estas pia, estas nediskutebla fakto, ke ne ĉiuj kongolanoj estas kredantoj; inter ili ni trovas ankaŭ nekredantoj, agnostikuloj, ateistoj ktp. Ĉi tio, el la perspektivo de Homaj Rajtoj kaj laikeco estas diskriminacia.

Laika reĝimo devus, ipso facto, implici tiun religion aŭ kredo ĉesu esti ilo aŭ kriterio en la manoj de la administrado.. La proklamo de la principo de sekularismo devus, principe, alporti klaran distingon inter politikaj aferoj kaj religiaj kredoj, por redoni al ĉiuj civitanoj. la liberecoj de penso, konscienco kaj religio garantiitaj de la konstitucia projekto.

Sekularismo proklamita sed ne praktikata

Sekularismo en la Demokratia Respubliko Kongo ŝajnas esti pli teoria okupo ol praktika.

Eĉ se ĝi ekzistas en juraj tekstoj, ĝi ne estas renkontita en la ĉiutaga vivo de la kongolanoj kaj oni povus iri ĝis la mezuro de diri ke laika kulturo estas neekzistanta en la lando. Eĉ se la politikaj sloganoj asertas, ke "DRK estas Laika lando" kaj ke "Ne ekzistas Ŝtata religio".

Yav Katshung Joseph estas advokato pri Homaj Rajtoj kaj Lektoro ĉe la Fakultato de Juro, Universitato de Lubumbashi, Demokratia Respubliko Kongo.

Reĝo Leopoldo la 2-a kaj Kongo

Reĝo Leopoldo la 2-a de Belgio (1835 – 1909) komisiis la esploriston Henry Stanley helpi lin sekurigi preskaŭ 2 milionojn da kvadrataj kilometroj da Kongo-baseno kiel sia privata biendomo. La mondo

estis malespera por la kaŭĉuko de Kongo kaj kune kun tiu altvalora materialo la brutala armeo kaj administrado de Leopoldo ankaŭ ŝprucis la vivsangon de la popolo de Kongo.

En 1876 Leopoldo fondis la Internacian Afrikan Sacion kiu estis la humanitara fronto por liaj krimaj agadoj. En 1884 kiam la eŭropaj potencoj kunvenis por disŝiri Afrikon ĉe 14 delegacia Konferenco en Berlino (nur unu el la 14 ĉeestantoj iam estis en Afriko!), Leopoldo nomis Afrikon "tiu grandioza afrika kuko".

Leopoldo respondecis pri tio, kion Joseph Conrad iam nomis "la plej malnobla batalado por rabaĵo, kiu iam malbeligis la historion de homa konscienco."

Leopoldo vendis sian Liberan Ŝtaton Kongo, al la belga ŝtato post farado de holokaŭsto, kies viktimoj estas taksitaj 10 milionoj da afrikanoj. Kiam la belgoj finfine forlasis Kongon en 1960 malgraŭ la fakto ke pluraj misiistoj establis lernejojn kaj hospitalojn, Kongo havis nur 27 universitatajn diplomitojn.

Kaj en 2002 Belgio finfine konfesis sian kunkulpecon en la murdo de la unua kongola gvidanto Patrice Lumumba ene de monatoj de lia alprenado de oficejo.

Demokratia Respubliko Kongo en 2006

Kunlaboro IHEU-HIVOS

La Nederlanda Membro-Organizo HIVOS de IHEU estas NRO kaj Humanista Financa Agentejo kies laboro estas subtenata de la nederlanda registaro, la Eŭropa Unio, pluraj fondaĵoj same kiel la ĝenerala publiko. HIVOS estas unu el la plej respektataj evoluagentejoj en la mondo.

Kun ĉefsidejo en Hago, kaj regionaj oficejoj en Kostariko, Harareo, Bengaluro kaj Ĝakarto, HIVOS estis fondita en 1968 fare de IHEU-membraj organizoj la Nederlanda Humanista Ligo kaj Humanitas, kune kun Vereniging Weezenkas (Fonduso de Unuiĝintaj Orfoj).

En 2004 HIVOS donis entute 66 milionojn da eŭroj: 41% iris al Civil Society Building kaj 29% al Direct Poverty Alleviation. Homaj Rajtoj ricevis preskaŭ 12 milionojn da Eŭroj, kaj Sekso, Virinoj kaj Evoluo 8,6 milionojn da Eŭro. Afriko ricevis 20 milionojn da eŭroj kaj Latin-Ameriko 18,5 milionojn da eŭroj dum Azio ricevis 15,8 milionojn. Entute 825 organizoj ricevis subtenon en 35 landoj.

IHEU ĝojas raporti pri lastatempaj, tre kuraĝigaj diskutoj kun HIVOS koncerne estontan kunlaboron en la lumo de la novaj planoj de IHEU por Kresko kaj Evoluo.

Dum diskutoj kiujn la Internacia Reprezentanto de IHEU Babu Gogineni havis kun HIVOS-direktoro Manuela Monteiro, estis interkonsentita ke HIVOS esploru manierojn en kiuj HIVOS povus helpi IHEU en sia nova kreskstrategio por organizita Humanismo en Sudazio kaj Afriko.

Kiel unua paŝo en ĉi tiu nova fazo de kunlaboro, nova trijara financa programo estas starigita de IHEU kaj HIVOS. Laŭ ĉi tiu programo, HIVOS disponigos al IHEU 75 000 Eŭrojn ĉiujare dum la venontaj tri jaroj. Maksimume 10 000 Eŭroj estos disponeblaj por projekto ĉiujare, kaj nur organizaĵoj (kaj individuoj escepte) el HIVOS-financaj landoj (ĉefe afrikaj, aziaj kaj latin-amerikaj landoj) povos peti financadon sub ĉi tiu nova programo.

Plenaj detaloj pri tio, same kiel proceduroj por kandidatiĝo estos baldaŭ anoncitaj en la retejo de IHEU kaj per retpoŝtaj atentigoj. Bonvolu registriĝi ĉe www.iheu.org por ricevi la plej novajn informojn retpoŝte.

Tutmonda Bioetika Konferenco

Ana Lita

La dua Jara Konferenco pri Tutmonda Bioetiko okazis la 21-23-an de aprilo 2006 en Novjorko. Ĝi estis organizita fare de la IHEU-Appignani Centro por Bioetiko en NYC kaj sponsorita fare de Genetics Policy Institute kaj la Alden March Bioethics Institute de Albany. Ĉirkaŭ 150 homoj ĉeestis la koktelan akcepton, inter ili UN-misioj, reprezentantoj de la IHEU-membraj organizoj el la tuta mondo, diplomaciaj misioj en Usono, kaj humanismaj aktivuloj kaj akademiuloj. Proksimume 70 homoj ĉeestis la konferencajn kunsidojn sabate kaj dimanĉe.

Prenante larĝan kaj transdisciplinan aliron al traktante medicinajn kaj bio-teknologiajn temojn en nuntempa socio, konferencsesiotemoj inkludis tiajn temojn kiel: stamĉesplorado, genetika inĝenierado kaj homa digno, generaj kaj seksaj rajtoj de virinoj, la Unuiĝintaj Nacioj kiel forumo por bioetiko, etikaj temoj en infekta malsano, kontrolo, kaj la defio de evolua teorio.

Vendredo, 21 aprilo 2006

Niaj ĉefprelegantoj ĉe koktelakcepto ĉe la Turka Ĝenerala Konsulejo estis profesoroj Art Caplan kaj Paul Kurtz.

Profesoro Art Caplan estas unu el la ĉefaj bioetikistoj de la mondo, Paul Kurtz estas unu el la plej sukcesaj Humanismaj gvidantoj en la mondo. La adreso de profesoro Caplan estis kunigo de antaŭdiroj kaj profetaĵoj de polemikoj kiuj kuŝis super la horizonto por bioetiko kaj bioetikistoj - liverita en lia varmarko simpla parolo, karisma stilo kiu igis lin la "natura" en Usono por amaskomunikilaro kaj publika komento pri bioetiko.

Caplan malkaŝis, ke vakcino kontraŭ cervika kancero baldaŭ fariĝos havebla. Sonas kiel sendube granda progreso en scienco, ĉu ne? Ne tiel, argumentas Caplan, kiu prave rimarkis amason da problemoj asociitaj kun ĉi tiu nova drogo. Unue, li diras, estas la ĉiea problemo de distribuado de rimedoj kaj pagebleco; la nova vakcino koston 200 USD, se ne pli kaj eble estos neatingebla por la virinoj, kiuj povus profiti el ĝi plej. Publika provizo de la vakcino estas teorie elekto, sed fakte

bankrotus la plej multajn urbaj kaj ŝtataj departementoj pri sano. Same, estas la temo disponigi la vakcinon al virinoj en la evolua mondo, kie utercervika kancero ludas gvidan rolon en malsaneco kaj morteco sed kies civitanoj estas malplej kapablaj pagi ĝin. Caplan finis memorigante la spektantaron ke bioetiko devas resti flank-al-flanke se ne antaŭ scienco se bioetikistoj devas havi iujn ajn signifajn, praktike utilajn kontribuojn por fari.

Sabato, 22 aprilo 2006 La

graveco de esti regiona: en defendo de la usona federalisma sistemo de ŝtata eksperimentado kiel modelo por bioetiko: profesoro Glen McGee faris la unuan prezenton reviziante la evoluon areon de investo kaj reguligo de la usonaj ŝtatoj en bioteknologio kaj medicino, kaj argumentante ke finfine, dum certaj aferoj kiel ekzemple abortrajtoj estas pli bonaj

servita de debatoj je nacia nivelo, estas loko por regionismo kaj politika kaj morala en la mondo de bioetiko en Usono kaj la mondo.

La unua paneldiskuto de la konferenco estis an vigliga debato inter profesoroj Marcy Darnovsky, James Hughes, kaj Steven Levick koncerne la estontajn intersekiĝojn inter bioteknologio kaj socio. La posta paneldiskuto preskaŭ estis tute kontrasto inter la kontraŭaj opinioj de Hughes kaj Darnovsky. La unua estas optimisto pri trans-humanisma scienco kaj la dua pesimisto pri sia inklinado detiri atenton de la nunaj realaj problemoj.

Sekvante Darnovsky, profesoro Adrienne Asch kverelis en ŝia prelego ke antaŭvideblaj reproduktaj teknologioj, ekz. tiuj centritaj sur la kapablo elekti por aŭ kontraŭ certaj genetikaj trajtoj, povas fakte kaŭzi damaĝon al familioj kaj socioj kreante nepravigajn kaj nepravigeblajn atendojn de infanoj konceptitaj per tiaj artefaritaj rimedoj. Kvankam eksplicite malinstigante ajnan specon de malpermeso de ĉi tiuj teknologioj, Asch provis eltranĉi mezon - mondon kie sanprofesioj elstarigas kaj eble malinstigas uzon de tiaj teknologioj por minimumigi perversajn atendojn kaj malhelpi damaĝon al infanoj, iliaj gepatroj kaj socio.

La saman tagon de la konferenco, profesoro Bernstein analizis la lastatempan Universalan Deklaracion de Unesko pri Bioetiko kaj Homaj Rajtoj en kadro de socia kontrakto, precipe koncentriĝante pri la nesufiĉeco de la deklaracio kun respekto al la moralaj postuloj de la teorioj de distribua justeco de Rawls kaj la devoj. de modernaj evoluintaj ŝtatoj por helpi malpli evoluintajn landojn en sia serĉo sekurigi kaj konservi bazan biletujon de homaj rajtoj.

Bonega panelo pri virinaj rajtoj finis la unuan tago de la konferenco, Marin Gillis, Taina Bien Aime, Laura Purdy kaj Bonnie Spanier estis la gvidaj figuroj de la panelo.

Profesoro Laura Purdy parolis pri nova "kulturo de vivo" trudita de la Religia Rajto al Usono Ĝi diras, ke intence mortigi homojn ĉiam estas malĝusta, krom eble en memdefendo. Ĝi malebligas eŭtanazon, aborton, esploron pri embriaj stamĉeloj, kvankam ne mortpunon, militon aŭ malfortigon de vivsavaj popolsaniciatoj. Ĝi ankaŭ postulas, ke ajna seksa ago estu malfermita por produkti novan vivon, ekskludante kontraŭkoncipadon.

Efektivigi ĉi tiun principon gvidas la Religian Rajton antaŭenigi nur abstinan seksan edukadon, kaj limigi informojn kaj aliron al kontraŭkoncipo (precipe kondomoj), kun malutilaj sekvoj al virinoj, geaj viroj kaj infanoj.

La fokuso de profesoro Spanier estis sur usona registaro klopodoj por limigi generajn kaj seksajn rajtojn precipe uzante falsan sciencan por apogi la politikan pozicion de la ekstremdekstra kontraŭ la aŭtonomio de virinoj.

Marin Gillis parolis pri kiel religiaj konservativuloj sponsoris "malinformkampanjojn" koncerne

"Plano B" kiu malhelpas sterkitan ovon enplantiĝi. Apotekistoj ne bone traktas ambiguecon. Ilia profesio baziĝas sur esti ĝuste preciza. Leĝdonantoj en kelkaj ŝtatoj ŝanĝas la racian pejzaĝon laŭleĝe difinante gravecon kiel koncepton. Eĉ kiam faktoj kaj difinoj estas ĉe via flanko, Dr. Gillis argumentas, novaj trovoj en scienco povas ŝanĝi la pejzaĝon de tiu etika debato en la estonteco.

Taina Bien-Aime, Plenuma Direktoro de Egaleco Nun, internacia homaj-raĵtoj-organizo kiu laboras por la protekto de la rajtoj de virinoj kaj knabinoj, donis grafikan liston de teruraj fitraktadoj alfrontataj de virinoj ĉirkaŭ la mondo hodiaŭ. Ekzemploj de genitalkripligo, seksperforto ene de geedziĝo, kaj edzino-obebleĝoj rezultas de kreskantaj sociaj restriktaj metitaj sur virinojn en la lastaj jaroj. Ĉi tiuj ekzemploj ŝajnas ne tiom koncerni Usonon, kiu eĉ ne subskribis en subteno de internaciaj leĝoj kontraŭ la misuzo de infanoj.

Dimanĉo, la 23-an de aprilo

2006 James Stacey Taylor argumentis kontraŭ unu el la plej oftaj plendoj, kiu estas ofertita kontraŭ la vido, ke ni devus solvi la mankon de homaj transplantaj organoj per leĝigo de merkatoj en ili (vidu ĉemetitan artikolon).

La tria grava paneldiskuto okazis Dimanĉo, kies ĉefroluloj estis Profesoroj: Janet Dolgin, Louis M. Guenin kaj Stephen E. Levick.

Profesoro Dolgin provis analizi la nunan debaton pri homa embria stamĉelesplorado (ESR)

kial natura etendaĵo de la aborta debato, kion ŝi nomis la "etiologia kaŭzo" de la ESR-debato.

Stephan Levick petis al la spektantaro "empathie imagu la blastociston." Lia prezento estis direktita al komprenado de konservativa sinteno kontraŭ ESR en kiu al blastocistoj estas ja atribuitaj morala graveco kaj signifo kiel homoj - pozicio kiun multaj sur la alia flanko de la debato rutine traktas kun malestimo kaj malmulte da konsidero.

Coleen Lyons tiam parolis pri la eblaj ŝancoj por kunlaboro, kiuj ekzistas inter privataj internaciaj kunlaboroj kaj malriĉaj landoj kun emerĝantaj merkatoj, kiuj luktas por plenumi la Jarmilajn Evoluigajn Celojn (MDG) de Unuiĝintaj Nacioj. Lyons opinias, ke la privata komerca sektoro sole havas la praktikan kompetentecon kaj disciplinon por kaj generi kaj distribui la financadon necesan por plenumi la MDG-ojn. Ŝi argumentas, ke la registar-fokusita nuna sistemo estas farita per korupto kaj neefikeco, kaj ke privataj entreprenoj mem havas pli grandan ekonomian instigon por certigi la stabilecon kaj kreskon de emerĝantaj merkatoj en la evolua mondo, kio siavice signifas provizi la bazajn bazaĵojn de porvivaĵo. kiel skizite de la MDGoj.

Pli da detaloj pri la konferenco troveblas ĉe www.iheu.org/bioethics Ana Lita estas Direktoro

de la Humanisma Centro por Bioetiko IHEU-Appignani.

Kial Merkatoj en Ne-Vital Homa Transplantado Organoj devus esti leĝigitaj

James Stacey Taylor

Manko de Homaj Organoj

Nuntempe estas vasta manko de homaj organoj disponeblaj por transplantado. Nur en Usono, laŭ la Usona Departemento pri Sano kaj Homaj Servoj, dek ok homoj en la transplantata atendolistoj mortas ĉiutage pro ĉi tiu manko. Kaj ĉi tio estas nur la pinto de la glacimonto de homa sufero, kiun kaŭzas ĉi tiu manko de organoj. Por ĉiu homo, kiu mortas atendante transplantadon, multaj pli devas daŭre suferi dolorajn kaj malfortigajn traktadojn dum ili eltenas sian makabran atendon, ke iu alia mortos kaj rikoltos siajn transplantebajn organojn.

Ĉi tiu terura situacio ne pasis nerimarkita. Ekzistas multaj sugestoj kiel al kiel tiu manko de organoj povus esti mildigita, intervalante de instigado de donaco ĝis konskriptaj la transplantebajn organoj de persono post iliaj mortoj. Sed unu maniero mildigi ĉi tiun mankon ricevis preskaŭ universalan kondamnon: leĝigi merkatojn en homaj transplantaj organoj, en kiuj vendisto vendas siajn organojn dum li ankoraŭ vivas. Estas klare kial tia merkato estus vaste kondamnita. Post ĉio, ĝi elvokas la teruran spektron de la malriĉuloj, kiuj estas devigitaj pro ilia ekonomia malespero vendi siajn organojn al la riĉuloj. Pli malbone ankoraŭ, ni povus zorgi, ke permesi tian merkaton povus konduki la malesperajn senhavulojn esti pelitaj vendi

ne nur iliaj ne-esencaj organoj, kiel unu reno, sed tiuj necesaj por ilia ekzistado mem, kiel iliaj koroj.

Ĉi tiu kondamno de merkatoj en homaj organoj tipe kunfluas en du gravajn objetojn: ke permesi tiajn merkatojn igus homojn fari memmortigon pro salajro, kaj ke tiaj merkatoj ebligis la ekonomian malfacilaĵojn de la senhavuloj submeti ilin al devigo. Tamen malgraŭ la populareco de tiuj objetoj neniu el ili povas elteni ekzamenadon. Antaŭ montri kial ĉi tio estas tiel, estus prudente unue skizi kial permesi merkatojn en homaj transplantaj organoj povus esti bona ideo. Post ĉio, se ne ekzistas kialo permesi tiajn merkatojn en la unua loko, ne estus kialo por pasigi tempon montrante kial ĉi tiuj du objetoj kontraŭ ili estas eraraj.

Du Objetoj La plej

evidenta kialo kial permesi merkatojn en homaj transplantebajn organoj prenitaj de vivaj vendistoj estas taŭga respondo al la nuna manko estas ke ĝi pliiĝus la provizon de transplantebajn organoj. La nuna malpermeso de tiaj merkatoj kaj la dependeco de donaco ne sukcesis produkti ie proksime sufiĉe da organoj por plenumi la postulon je ili. Sed se homoj

povus esti pagitaj por iliaj organoj tiam multaj kiuj ne donacus ilin vendus ilin. Ĉi tio ne estas nur teoria punkto, kiu baziĝas sur la baza ekonomia aserto, ke por pliiĝi la provizon de bona oni nur devas plialtigi la prezon pagita por ĝi. Ĝi ankaŭ estas apogita per empiria indico. Ekzemple, ĉar Irano starigis sistemon de pago por transplantaj renoj de vivaj vendistoj ĝi forigis siajn atendolistojn por renoj. La dua kialo, kial leĝigi tiajn merkatojn estas taŭga respondo al la nuna manko, rilatas al la unua: ke ili pliiĝus la haveblecon de altkvalitaj transplantaj organoj. Pacientoj kiuj ricevas organojn kiuj estas prenitaj de vivantaj homoj tipe havas multe pli bonan prognozon ol pacientoj kiuj ricevas organojn prenitajn de personoj kiuj estas laŭleĝe mortaj, ĉar la organoj kiujn ili ricevas estas tipe de pli bona kvalito. Krome, ĉar la nombro da organoj kiuj iĝus haveblaj por transplantado pliiĝus draste se merkatoj por ili estus leĝigitaj, transplantaj kirurgoj havus pli da opcioj kiel al kiuj organoj ili elektus transplanti en siajn pacientojn. Ili do malpli ofte alfrontus devi oferti al siaj pacientoj nur "marĝenajn organojn", kiel tiuj prenitaj de maljunuloj, droguloj aŭ morbe grasuloj.

Leĝigo de merkato en homaj organoj en kiu homoj povas vendi siajn organojn por transplantado al aliaj dum ili ankoraŭ vivas, tial verŝajne rezultigos kaj pli kaj pli bonajn organojn disponeblajn por transplantado. Ni do havas bonan kialon por leĝigi tian merkaton. Sed kio pri la objetoj kontraŭ tiaj merkatoj, kiuj estis skizitaj supre: ke ili kondukus al la senhavuloj esti pelitaj al memmortigo por salajro, kaj ke tio kondukus al ili esti devigitaj de ilia malriĉeco vendi siajn organojn? La vido, ke permesi merkaton en homaj organoj kondukus al la senhavuloj memmortigi pro salajro (ekzemple vendante iliajn korojn) povas esti forĵetita tuj. Eĉ se oni kredas, ke la vendo de ŝia koro fare de vivanta persono estas malmorala, oni ankoraŭ povus favori merkatojn en aliaj korpopartoj de vivantaj vendistoj, kiel sango, ovoj, hepataj lomboj aŭ renoj. Reklamado por permesi merkaton en tiaj ne-esencaj korpopartoj ne devigas unu rekomendi merkaton en esencaj organoj kiel tutaj hepatoj aŭ koroj.

La dua objeto al merkatoj en ne-esenca korpo partoj estas pli malfacile forĵeteblaj - kvankam ĉe proksima ekzameno ĝi ankaŭ povas esti vidita misgvidita. Ĉi tiu objeto estas ke permesi merkatojn en ne-esencaj homaj korpopartoj, kiel ekzemple renoj, rezultigos la malesperajn senhavulojn esti devigitaj en vendado de tiaj korpopartoj de ilia malriĉeco. Ĉar tia devigo endanĝerigus la aŭtonomion de la senhavuloj, kaj ĉar aŭtonomio estas unu el la plej elstaraj moralaj valoroj de la sekulara Okcidento, respekto por aŭtonomio devus igi nin kontraŭstari permesadon de merkatoj en tiaj korpopartoj. Por fari sian kazon la propagandantoj de tiu objeto unue notas ke se persono estas devigita en vendado de io ŝi suferos de malpliigo en sia aŭtonomio kun respekto al tiu vendo. Ekzemple, se vi devigas min vendi unu el miaj prezitaj havaĵoj minacante min per perforto, vere ne mi direktas min vendi, estas vi. Kiom tio estas tiel, do mankos al mi

aŭtonomeco, mankos al mi memdirekto, rilate al mia vendo de mia posedaĵo al vi. Kun ĉi tiu punkto en la mano la proponantoj de ĉi tiu objeto kontraŭ merkatoj en transplanteblaj ne-esencaj homaj korpopartoj rimarkas, ke ĉar la tipa vendisto de, ekzemple, reno, vendus nur pro ŝiaj teruraj ekonomiaj cirkonstancoj, estas senco aserti, ke ĉi tiuj cirkonstancoj devigis ŝin vendi. Tiel, ili konkludas, ĉar la submetiĝo de persono al devigo endanĝerigas ŝian aŭtonomion, kaj ĉar permesi merkatojn en ne-esencaj korpopartoj ebligas al malriĉeco de homoj devigi ilin vendi, tiam se ni vere zorgas pri respekto de aŭtonomio ni havas bonan kialon por daŭre malpermesi merkatojn en ne-esencaj homaj korpopartoj.

Devigo kaj Aŭtonomio Malgraŭ

Ĝia populareco inter tiuj, kiuj kontraŭas leĝigi merkatojn en homaj korpopartoj, tiu objeto estas mortige misa. Por vidi kial, ni devus rigardi pli detale kiel submeti iun al devigo kompromitas ŝian aŭtonomion. Ni konsideru ĉi-rilate klasikan kazon de devigo: tiu de ŝoserabisto, kiu devigas sian viktimon rezigni sian monujon proponante al ŝi la elekton de "Via mono aŭ via vivo!" Zorge pripensante ĉi tiun kazon, ne estas tiel evidente kiel unuavide ŝajnas, ke la devigo de la ŝoseo kontraŭ sia viktimo kompromitas ŝian aŭtonomecon, ŝian memdirekton. Finfine, estas ŝi, kaj ne li, kiu decidas, kian agadon sekvi. Tamen ŝajnus strange aserti, ke homo, kiu estas submetita al devigo, estas plene aŭtonoma, plene memdirekta. Kiel la propagandantoj de la devigo-bazita objeto al permesado de merkatoj en ne-esencaj homaj korpopartoj ne, persono kiu estas devigita ŝajnas esti direktita per io ekstera al ŝi: ŝia devigisto.

Kiam ni rigardas la rilaton inter aŭtonomeco kaj devigo pli atente, tiam ni estas antaŭ enigmo.

Unuflanke, ni volas diri, ke la persono, kiu estas sukcese devigata, ankoraŭ direktas sin, kaj do estas plene aŭtonoma. Aliflanke, ni volas diri, ke homo, kiu estas sukcese devigata fari iujn agojn, faras tion sub la direkto de alia, kaj do malhavas de aŭtonomeco rilate al ili. Ekzistas tamen maniero solvi ĉi tiun enigmon - kaj unu kiu ebligas al ni vidi kiel estas ke la aserto ke merkatoj en ne-esencaj homaj korpopartoj ebligas homojn devigi de iliaj ekonomiaj situacioj estas terure erara.

Unue, ni devus rekonii, ke persono, kiu estas sukcese devigata, decidas permesi al sia deviganto diri al ŝi kion fari. Tiu ĉi persono, do, direktas sin submetiĝi al sia deviganto. Ŝi estas tiel aŭtonomia kun respekto al sia decido submetiĝi. Ĉi tio klarigas kial ni opinias, ke persono, kiu estas devigata, konservas sian aŭtonomion, ĉar ŝi ankoraŭ direktas sin por elekti kiel respondi al la minaco de sia devigisto. Tamen, en decidado permesi al ŝia devigisto rakonti al ŝi kion fari, ŝi decidis abdiki kontrolon de siaj agoj al li. Estas tiel li, kaj ne ŝi, kiu direktos kiajn agojn ŝi devas plenumi.

Laŭ la mezuro, ke tio estas tiel, ŝi do suferos pro malpliigo de sia aŭtonomio rilate al siaj agoj.

Ĉi tiu raporto pri la rilato inter devigo kaj aŭtonomio ebligas al ni ambaŭ diri, ke homo, kiu estas devigata, estas ankoraŭ plene aŭtonoma rilate al ŝi.

decidoj (ĉi tio kaptas nian unuan intuicion, supre), kaj tamen suferas pro malpliigo de ŝia aŭtonomio rilate ŝiajn agojn (ĉi tio kaptas nian duan intuicion pri kazoj de devigo, kiel supre esprimite). Nia enigmo pri la rilato inter aŭtonomeco kaj devigo estas nun solvita.

Do, kiel ĉi tiu raporto pri la rilato inter aŭtonomeco kaj devigo subfosas la ĉi-supran objekton al permesado de merkatoj en transplantablaj ne-esencaj homaj organoj? Tre simple: ĝi montras, ke por ke homo suferu perdo de aŭtonomeco pro tio, ke ŝi estas devigita, ŝi devas rezigni la kontrolon al alia persono, kiu direktos siajn agojn por ŝi. Kiel tia, homo povas esti devigita nur de iu kiu povas diri al ŝi kion fari. Ŝi do ne povas esti devigata de ŝia ekonomia situacio, ĉar ĉi tio ne povas diri al ŝi kion fari. Prefere, ŝi gvidas kaj direktas siajn proprajn agojn en la lumo de la elektoj kiuj estas haveblaj al ŝi. Permesi merkatojn en homaj korpompartoj do ne ebligas la senhavulojn esti devigitaj vendi pro ilia ekonomia malfacilaĵo.

Merkatoj en transplantablaj, ne-esencaj homaj korpompartoj do verŝajne produktus pli kaj pli bonajn organojn, kaj farus tion sen konduki al situacio en kiu la senhavuloj sinmortigus pro salajro, aŭ estus devigitaj de sia ekonomia malespero vendi sian organojn. La kazo por leĝigi merkatojn en tiaj organoj estas do forta. Ĉi tiu kazo povas esti plifortigita per

rekonante, kiel Mark J. Cherry faras en sia libro *Kidney for Sale By Owner*, ke leĝigado de tiaj merkatoj ankaŭ estas subtenata de la Universala Deklaracio de Homaj Rajtoj de Unuiĝintaj Nacioj. Laŭ ĉi tiu Deklaro, "Ĉiu havas rajton je vivo, libereco kaj persona sekureco." Ĉi tio subtenas permesi merkatojn en transplantablaj ne-esencaj homaj organoj dumaniere. Unue, pliiĝante la provizon de disponeblaj ne-esencaj transplantablaj homaj organoj merkatoj en ili ebligas multajn personojn kiuj alie mortus atendente ke organo daŭre ĝuu sian rajton al vivo. Due, ĉar tiaj merkatoj konsistas el libervolaj transakcioj inter konsentantaj plenkreskuloj, la daŭra malpermeso de ili malobservas la rajtojn de personoj al la libereco komerci kun unu la alian en kazoj (kiel ekzemple organmerkatoj) kie tia komerco estas utila al ĉiuj kiuj estas partio al. Ĝi, kaj malutila al neniuj. Tiel, se ni vere zorgas pri la bonfarto de tiuj, kiuj bezonas transplantajn organojn kaj de iliaj familioj kaj amikoj, pri la aŭtonomeco de la estontaj aĉetantoj kaj vendistoj de organoj, kaj pri la rajtoj al vivo kaj libereco kiel enskribitaj en la Deklaro de Unuiĝintaj Nacioj, ni devus leĝigi merkatojn en transplantablaj, ne-esencaj, homaj organoj.

James Stacey Taylor prelegas en la Sekcio de Filozofio ĉe la Postgimnazio de Nov-Jerzejo. Jen la teksto de lia artikolo prezentita ĉe la Tutmonda Bioetika Konferenco organizita de la IHEU.

Sed la logiko ne ĉiam pravas...

Sonja Eggerickx

Ĝeneraligita Mizero

Nuntempe estas vasta manko de manĝaĵoj por nutri milionojn da homoj en la tiel nomataj evolulandoj. Ĉi tiu terura situacio ne pasis nerimarkita.

Estas nuntempe ĝeneraligita incidenco de morto de sanaj junuloj en militoj. Ĉi tiu terura situacio ne pasis nerimarkita.

Nuntempe estas disvastigita incidenco de mortomorto de junaj kaj ne tiom junaj homoj pro aŭtoakcidentoj. Multaj el ĉi tiuj forpasintoj estas civitanoj de Usono Ĉi tiu terura situacio ne pasis nerimarkita.

Ĉu tio signifas, ke ni ne devas helpi pacientojn bezonantajn sanan renon? Kompreneble ni devus. Mi volas nur atentigi, ke manko de ne-esencaj transplantaj organoj estas nur unu el la multaj grandegaj problemoj.

Logiko, jes. Sed Justeco?

La rezonado pri esti aŭtonoma persono dum diskutado pri vendado de sia reno sekvas logikan pensmanieron, sed ne objektivan! Ĝi sekvas la logikon de la libera merkato: ĉio estas aĉeti, kondiĉe ke oni havas monon. Sed mi ja havas miajn dubojn kiel Humanisto pri la justeco de ĝi.

Se mi havas sufiĉan monon por vivi ĝuste, por nutri mian mi povas infanoj, por eduki ilin vendi mian ..., interkonsiliĝi ĉu renon aŭ ne (plej bone estus se mi decidus simple fordoni ĝin). Se mi estas malriĉa, miaj infanoj malsatas, kaj ne estas perspektivoj akiri pli bonan vivon, ĝi estas prefere ago de malespero, ne aŭtonoma decido!

Humanistoj devus zorgi pri justeco en la mondo, justeco al ĉiuj vivantaj estaĵoj, ignorante ilian socian statuson. Kompreneble vendi renon por povi aĉeti manĝaĵon por viaj infanoj povus esti ago de granda amo por ili. Sed kun proksima parenco aŭ amiko atendantanta retransplantadon, vi povus montri vian grandan amon kaj zorgon pri lia bonfarto donacante vian renon.

Menso: en moderna hospitalo, en la plej bonaj kondiĉoj kaj kun bonega zorgo post la operacio. Krome: la ŝanco vivi kiel eble plej sane en ĉi tiu mondo, sana manĝaĵo, sana domo, ktp... Kaj ĉio, kion ni bezonas, estas 16 amaj homoj en la interna rondo ĉirkaŭ la paciento. Kaj la donacita reno povas esti transplantita de unu operacia tablo al la alia: neniuj aviadiloj, neniuj transporto, kaj senprokraste, tuj, kiel eble plej freŝa!

Gravas por Humanistoj ke iuj aspektoj de la vivo devus esti tenita for de libermerkataj reguloj, laŭeble: Inter aliaj, mi pensas pri medicino kaj lernejoj, ĉar ĉiuj devus havi la rajton esti zorge prizorgata kaj edukita. Esti kuracita pro malsano aŭ esti trejnita en lernejoj eble ne dependas de via socia statuso, ne de via riĉeco nek de via mizero.

Ĉiu politika sistemo venkas havante sanajn kaj edukitajn kaj edukitajn individuojn!

Povus esti bone legi John Rawls, kaj certe Amartya Sen. Eble ni povas lerni de ili, kio estas la plej bona maniero akiri justecon kaj feliĉon ne nur por la feliĉaj malmultaj, por ke ni provu kaj – kiu scias, eble sukcesu – por ŝanĝi la mondon.

Usono - Civilizo en Malkresko

La Norvega Humanisma Asocio ekgvidis protestante kontraŭ la rapida falo de Usono de Ameriko de defendanto de Homaj liberecoj al tiu, kiu minacas ilin. La sekva potenca deklaro eldonita de la nuna kaj ĉiuj iamaj Ĝeneralaj Sekretarioj de la Norvega Humanisma Asocio estis presita en la Aftenposten en la norvega.

La Konstitucia Ŝtato Per la

evoluo de la konstitucia ŝtato en la 20-a Jarcento, muro estis konstruita kontraŭ barbareco kaj gravaj paŝoj estis faritaj al la evoluo de internacia jura ordo. Ĉi tiu jura ordo povas kontribui al pli proksimaj rilatoj inter ŝtatoj kaj pli sekura mondo por la tutmonda loĝantaro, kaj ĉi-rilate Homaj Rajtoj estas esenca elemento. Tamen, la mondo ankaŭ spertis gravajn malsukcesojn en la lastaj jaroj.

Per la Deklaro de Sendependeco, Usono de Ameriko kontribuis kiel modelŝtato en la historia evoluprocezo. La Deklaracio diras:

"Ni opinias ĉi tiujn verojn memkompreneblaj, ke ĉiuj homoj estas kreitaj egalaj, ke ili estas dotitaj de sia Kreinto per certaj neforigeblaj Rajtoj, ke inter ĉi tiuj estas Vivo, Libereco kaj la serĉado de Feliĉo." Kaj plue pli: "Ke sekurigi ĉi tiujn rajtojn, Registaroj estas starigitaj inter Homoj, devenantaj siajn justajn povojn de la konsento de la regatoj, - Ke kiam ajn iu Formo de Registaro iĝas detrua de ĉi tiuj celoj, estas la Rajto de la Popolo ŝanĝi. aŭ aboli ĝin, kaj starigi novan Registaron, metante ĝian fundamenton sur tiajn principojn kaj organizante ĝiajn potencojn en tia formo, ke al ili ŝajnos plej verŝajna efektiviĝi ilian Sekurecon kaj Feliĉon."

Sur ĉi tiu bazo, Usono establis juran sistemon protektante individuajn rajtojn kaj jurŝaton, kaj kontribuis al la Deklaracio de Homaj Rajtoj de UN. Tiel kun granda maltrankvilo kaj bedaŭro ni observas, ke Usono subfosas siajn plej bonajn kontribuojn al la homa socio. Usono ne sekvas nuntempe la valorojn kaj idealojn de konstitucia ŝtato. Usono, iam modela ŝtato per siaj kontribuoj al la procesoj kontraŭ la naziaj krimuloj en la sekvo de la Dua Mondmilito, hodiaŭ luktas por subfosi kaj esti sendevigita de la Internacia Kriminala Kortumo.

We are Troubled Ni

estas maltrankvilaj kaj timigitaj de la fakto ke homoj estas malliberigitaj senkomunikaj kaj sen puno, kaj estas elmontritaj al profunde ofenda torturo - ene de Usono; sur la Guantanamo-bazo sur Kubo; en la malliberejo de Abu Ghraib en Irako; kaj sur la Baghram-bazo en Afganio.

Same grava estas la malobservo kaŭzita de la kidnapo kaj transportado de kaptitoj trans landlimojn por esti transdonitaj al torturaj unuoj. La indico indikas ke tiaj okazaĵoj estas la rezultoj de sistema malfortiĝo de usonaj tradiciaj juraj garantioj, internaciaj homaj rajtoj kaj la internacia jura sistemo, kaj gravaj usonaj oficialuloj kaj politikistoj estas respondecaj. La aserto ke ĉi tiuj metodoj estas necesaj en la batalo kontraŭ terorismo ne povas esti validigita. Se la valoroj kaj idealoj de civilizo estas fiksataj

flanken, ni ĉiuj suferos - ĉar la malamikoj de homaj rajtoj, demokratio kaj libereco plifortiĝas. Civilizo estas plej bone defendita per obeado de siaj valoroj en la praktiko.

Ni profunde bedaŭras la fakton, ke Usono per siaj politikoj kontribuas al la kadukiĝo de la civilizo. Ni kongruas kun grandaj grupoj de la usonanoj kiam ni postulas, ke Usono ŝanĝu siajn politikojn kaj praktikon por ke la normoj de la konstitucia ŝtato denove estu respektataj. Dum multaj jaroj, Usono estas unu el la plej proksimaj aliancanoj de Norvegio. Usonaj valoroj ankaŭ estis idealo, sed estas kreskanta konscio en la norvega popolo, ke tio ne plu estas la kazo. Ni do petegas norvegajn aŭtoritatojn alfronti Usonon kun ĝiaj krudaj malobservoj de individuoj kaj internacia juro.

Norvegio kaj niaj aliancanoj devas senkompromise defendi la valorojn de nia civilizo. Estas nia devo alfronti niajn aliancanojn kiam ili malobservas bazajn homajn rajtojn kaj damaĝas la klopodojn atingi internacian komprenon, respekton kaj kunlaboron. Ni atendas respondon de Ambasadoro Benson K. Whitney kaj Ministro de Eksterlandaj Aferoj, Jonas Gahr Støre, al ĉi tiu defio.

Subskribite fare de Kristin Mile, Generalsekretario, kaj Fredrik S. Heffermehl, Levi Fragell, Kari Vigeland, Lars Gunnar Lingås, Tove Beate Pedersen kaj Lars Gule, ĉiuj iamaj Generalsekretarioj de la Norvega Humanista Asocio

1-a Balta Humanisto Konferenco

Ŝtato, Sekularismo kaj la
Humanisma Defio
Stokholmo

Vendredo 10 Nov - Dimanĉo 12 Nov 2006

Sesiaj Temoj inkluzivas Sekularismon kaj la Modernan Ŝtaton; Monda Valora Enketo kaj la Balta Mara Regiono; Ŝtato kaj Eklezio en Norda Eŭropo; Sekularismo, Toleremo kaj la Sinesprimlibereco; Humanismo kaj la amaskomunikilaro; La Lukto por Morala Eduko sen Religio; La Signifo de Humanismo, Sekularismo, Religio kaj aliaj VivSinteno rilataj konceptoj.

Partopreno el Danio, Estonio, Finnlando, Germanio, Islando, Norvegio, Latvio, Litovio, Pollando, Rusio kaj Svedio.

Konferencoparolantoj inkluzivi ministrojn, politikistojn, akademiulojn kaj humanismajn aktivulojn.

Konferenco kunorganizita de Sveda Humanisma Asocio (Humanisterna), Norvega Humanisma Asocio (Human-Etisk Forbund), Eŭropa Humanisma Federacio (EHF) kaj Internacia Humanisma kaj Etika Unio (IHEU).

Por pliaj detaloj kaj registriĝi, skribu al Staffan Gunnarson ĉe humanist@norway.online.no

Proponita Konkordato Malobservas Rajtojn en Slovakio

Jenoff Van Hulle

Raporto de EU pri Konkordatoj.

Malsamaj NROj, inkluzive de la Eŭropa Humanisma Federacio, petis al la Laborgrupo de Ĉiuj Partioj pri Apartigo de Religio kaj Politiko de la Eŭropa Parlamento ekzameni la temon de konkordatoj en Eŭropo.

La parlamenta grupo petis juran raporton pri la efiko de konkordatoj al eŭropa leĝaro. Rezulte la EU Reto de Sendependaj fakuloj pri Fundamentaj Rajtoj deponis raporton, titolitan La Rajto al Konscia Obĵeto kaj la Konkludo de EU-Membroŝtatoj de Konkordatoj kun la Sankta Seĝo, kiu fokusiĝas precipe al la Projekto de Traktato inter Slovaka Respubliko kaj la Sankta Seĝo pri la Rajto al Obĵeto de Konscienco (vidu: http://www.europa.eu.int/comm/justice_home/cfr_cdf/doc/avis/2005_4_en.pdf). Laŭ la Reto, la Traktato kontraŭas kun fundamentaj leĝoj, kiujn Slovakio subskribis kiel membroŝtato de Eŭropa Unio En marto 2003 la Sankta Seĝo kaj Slovakio komencis intertraktadon pri la Traktato. Post kiam ratifita, la teksto havos la statuson de traktato laŭ internacia juro.

Tial, kiel mi antaŭe argumentis (IHN-Konkordatoj kaj Internacia Juro), eĉ se la Traktato estas laŭleĝa el formalisma vidpunkto, ĝia enhavo ankaŭ devas respekti fundamentajn regulojn de internacia juro. Kiel ni legas en Artikolo 53 de la Viena Konvencio pri la Juro de Traktatoj, "Traktato estas nula se, en la momento de sia konkludo, ĝi konfliktas kun deviga normo de ĝenerala internacia juro. Por la celoj de ĉi tiu Konvencio, deviga normo de ĝenerala internacia juro estas normo akceptita kaj agnoskita de la internacia komunumo de ŝtatoj entute kiel normo de kiu neniu derogo estas permesita kaj kiu povas esti modifita nur per posta normo de ĝenerala internacia juro havanta la saman karakteron." 1

La Proponita Konkordato kun Slovakio

Kaj tie estas kie la ŝuo pinĉas, laŭ la Reto. Ĉar ĝi rimarkas, ke la Projekto de Traktato nuntempe konsiderata de Slovakio povas konduki al 1. la Ŝtato malobservi siajn devojn laŭ la Internacia Pakto pri Civilaj kaj Politikaj Rajtoj, la Internacia Pakto pri Ekonomiaj, Sociaj kaj Kulturaj Rajtoj, kaj la Konvencio pri la Elimino de Ĉiuj Formoj de Diskriminacio kontraŭ Virinoj kaj 2. malobservo de la devoj de la Slovaka Respubliko laŭ Konsilio-Direktivo 2004/113/EC de 13 decembro 2004 efektivaanta la principon de egala traktado inter viroj kaj virinoj en la aliro al kaj liverado de varoj kaj servoj.

La plej granda problemo loĝas en artikolo 4 (b) kiu deklaras ke La rajto ekzerci objekton de konscio validas por farado de certaj agoj en la areo de sanservo, precipe agoj rilataj al artefarita aborto, artefarita aŭ helpita fekundigo, eksperimentoj kun kaj manipulado de homaj organoj, homaj embrioj kaj homaj seksaj ĉeloj, eŭtanazio, klonado, steriligo aŭ kontraŭkoncipo. En alineo 2 de la sama artikolo ili aldonas, ke Slovakio devigigas ne trudi devon al la hospitaloj kaj sanservoj.

fondita de la Katolika Eklezio aŭ ĝia organizo por plenumi... unu el la ĵus menciitaj agadoj.

Homaj Rajtoj kontraŭ Religia Libereco Ne povas esti ekskludita principe, ke certaj religiaj organizoj havas rajton ne fari iujn agadojn, kie tio konfliktas kun la etoso aŭ kredo sur kiu ili estas fonditaj. Tiu ĉi ideo ne estas nekonata nek de la Eŭropa Konvencio pri Homaj Rajtoj, nek de la juro de la Eŭropa Komunumo, kiu ambaŭ agnoskas, ke ne nur individuoj, sed ankaŭ organizoj, povas alvoki liberecon de penso, konscienco kaj religio por protekti la internan kredon kaj la eksterajn manifestiĝojn. de ĉi tiu interna kredo, kiel ĝi tradukiĝas en vortojn aŭ agojn (artikolo 9 ECHR).

Tamen gravas, ke la ekzercado de ĉi tiu rajto ne konfliktas kun la rajtoj de aliaj, inkluzive de la rajto de ĉiuj virinoj ricevi certajn medicinajn servojn aŭ konsiladon sen ajna diskriminacio. Kiam ni scias, ke proksimume 70% de la loĝantaro en la Respubliko de Slovakio estas katolikaj, tiam estas risko, ke la agnosko de rajto ekzerci kontraŭkonsciencan en la kampo de reprodukta sanservo igos ĝin praktike malebla aŭ tre malfacila por virinoj por ricevi konsilojn aŭ traktadon en ĉi tiu kampo, precipe en la kamparaj lokoj. Eĉ se la artikolo 6 (2) de la Projekto de Traktato deklaras ke La ekzercado de obĵeto de konscio ne devas endanĝerigi homan vivon aŭ homan sanon, estas dubinde ke tio estos interpretita por implici la laŭleĝan respondecon de sankuracistoj kiuj rifuzas konsili. virinoj pri kiel interrompi sian gravedecon aŭ sur kontraŭkoncipaj aparatoj, kie ili celas ŝirmi sin kontraŭ tia respondeco alvokante Artikolo 4 (1) (b) de la Projekto de Traktato.

Konklude ni povas diri, ke tiu ĉi raporto konsistigas unuan sed gravan trovon pri la problemo de konkordatoj, kiu estis atingita por la Humanistoj, danke al la subteno de Eŭropaj Humanismaj Parlamentanoj.

Jenoff Van Hulle estas Oficiro pri Internaciaj Rilatoj de Eŭropa Humanisma Federacio (www.humanism.be)

17-a Monda Humanisto Kongreso Vaŝingtono, 2008

La Usona Humanisma Asocio (AHA) gastigos la venontan Mondan Humanistan Kongreson en Vaŝingtono. Nun oni planas fari la Kongreson la plej sukcesa Monda Humanisma Kongreso iam ajn kun pli altaj niveloj de partopreno kaj partopreno el la tuta mondo.

Pli da detaloj pri datoj kaj ejo baldaŭ estos disponeblaj ĉe IHEU kaj ankaŭ ĉe AHA.

Dume, bonvolu skribi al suresh@iheu.org por registri vian intereson.

¹ Viena Konvencio pri la Juro de Traktatoj (1969), Artikolo 53

La Hirsi Ali Afero: Skandalo por Eŭropo

Caroline Fourest

Viktimo de ina genitara kripligo kaj deviga geedziĝo, devigata vivi ĉirkaŭita de korpogardistoj de kiam ŝi skribis la skripton por la mallonga televidproduktaĵo "Submission" filmita de Theo van Gogh, minacita je morto, akuzita pri islamofobio de la nederlanda maldekstro pro sia lukto kontraŭ Islamismo, kaj devigita forlasi ŝian hejmon ĉar ŝiaj najbaroj estis ĝenitaj per ŝiaj sekurecaj aranĝoj, Ayaan Hirsi Ali nun povis perdi ŝian nederlandan civitancon pro ksenofobaj leĝoj kontraŭ enmigrado.

Hirsi Ali ĉiam koncedis ke ŝi uzis supozitan nomon, kaj ke ŝi diris ke ŝi venis rekte el Somalio por esti traktita kiel politika rifuĝinto. La fonfaktoj estas ke ŝi fuĝis al Holando por eviti malvolan geedziĝon post kiam vivo pasis en lernado de la Quran, portante la vualon, respektante la tradiciojn kaj estinte genitale mutilita. Ŝi fakte alvenis tra Kenjo kaj Saud-Arabio. Kie estas la krimo en tio?

Malbona kaj venĝema televiddokumentario, dizajnita por igi ŝin pagi por ŝia opozicio al islamismo, akuzis ŝin, ke ŝi mensogis pri ŝia malvola geedziĝo. La pruvo proponita? La atesto de ŝia edzo (la viro kiun ŝi fuĝis) kaj membroj de lia familio - tiuj mem kiuj devigus ŝin akcepti ŝian geedziĝon kaj respekti islamajn valorojn!

La "utilaj idiotoj" de islamismo frotas siajn manojn pro ĝojo. En Libération ekzemple Pierre Marcelle ne povis deteni sin de ironia komento pri la "dupleco" de Ayaan Hirsi Ali (kontraste al Tariq Ramadan, ekzemple?). Post esti estinta kalumniita kiel "Islamofobo" ĉar havis la kuraĝon paroli

kontraŭ hororoj faritaj en la nomo de Islamo je la kosto de sia propra sekureco, ŝi estas pilorigata kiel fraŭdo.

Ĉi tiu tuta malsaniga kampanjo estas simptoma. Ayaan, kiun mi havas la honoron koni, aperis rompita en gazetara konferenco en Holando. Iu ajn estus. Ŝi sendube iros loĝi en Usono, kie konservativa pensfabriko proponis ŝian azilon kaj la usona registaro garantiis ŝian protekton.

Ayaan Hirsi Ali.
Ĝentileco: Der Spiegel

Kiu kulpas, se Eŭropo perdas la plej kuraĝan el siaj civitanoj?

La kontraŭsekulara maldekstro, kaj dekstre la rasismaj popolistoj. Kune ili konfuzas la demandojn pri enmigrado kaj fundamentismo. Ayaan estas progresema virino kaj konvinkita eŭropano. Ni vivas en Eŭropo, kiu voĉdonas por ksenofobaj leĝoj, kiuj fermas la pordon al enmigrintoj fuĝantaj de patriarkeco, mezepoko kaj islamismo ĉar ili devas mensogi por pluvivi, dum la islamistoj facile akiras la statuson de politikaj rifuĝintoj. Aliflanke, certaj individuoj, plenumoblaj mensogantoj, estas kooptitaj kiel konsilistoj en la lukto kontraŭ "islama ekstremismo".

Malriĉa Eŭropo. Rasismo kaj fundamentismo havas brilan estontecon ĉi tie.

Caroline Fourest estas laika intelektulo kaj aktivulo en Francio.

5-a Internacia Konferenco de IHEYO

Kritika pensado kaj Libera enketo en edukado

28 oktobro - 4 novembro 2006

Ateisto-Centro, Vijayawada, Hindio

Humanistoj rekonas la gravecon de kritika pensado kaj libera enketo en edukado. Estas formalaj kursoj por tio en Nederlando, Usono, Barato, Germanio, Belgio, Niĝerio ktp kaj neformalaj edukaj agadoj en aliaj landoj, kiel en Rusio, Nepalo, Orienta Afriko, la skandinavaj landoj, Italio, Aŭstralio kaj Peruo. .

Ĉi tiu konferenco faros

- provizi trejnadon por uzi edukajn metodojn en kritika pensado kaj libera esploro.
- iniciati kunlaboron inter junaj humanismaj grupoj kaj individuoj tutmonde.
- doni al junaj humanistoj pli bonan komprenon de humanisma pensado kaj la problemoj en Barato
- doni ŝancon por interkonektado kun samideanoj internaciaj organizaĵoj.

La Konferenco estos unika agado kun tutmonda kaj nacia efiko kaj okazas kunlabore kun la membroorganizo de IHEU, la konata Ateisma Centro, Vijayawada, Barato.

Retpoŝtu al ni por detaloj ĉe india2006@iheyo.org

Por ĉeesti, bonvolu plenigi la Aliĝilon ĉe: <http://www.iheyo.org/activities/conferencean.htm>

IHEYO en 2005

Gea Meijers

La Internacia Humanisma kaj Etika Junulara Organizo (IHEYO) havis interesan 2005. IHEYO organizis vigligan konferencon pri 'Interkulturismo, Aktiva Civitaneco kaj Humanismo', reprezentis Humanismajn junularajn zorgojn ĉe pluraj internaciaj eventoj, kampanjis kontraŭ la financado de Eŭropa Unio por la Mondo. Katolikaj Junulaj Tagoj, duobligis sian membrecon de organizaĵoj kaj formale aliĝis al IHEU! Gea Meijers skribas pri plena jaro!

Konferenco

Nia jarkonferenco ne estis unufoja evento, sed daŭrigo de pasintaj agadoj kaj paŝo por novaj. Surbaze de la lecionoj de IHEYO de antaŭaj konferencoj, la aranĝo de 2005 estis miksaĵo de esencaj paroladoj, praktika trejnado, laborrenkontiĝoj kaj interesa profunda debato.

La konferenco havis eŭropan fokuson, estante kunsponsorita de la Youth Foundation de la Konsilio de Eŭropo. Ekstra klopodo estis farita por impliki francajn, hispanajn kaj italajn junajn humanistojn, sed tio havis neniujn rezultojn. Ni esperas pliigi niajn kontaktojn kun Humanistoj en ĉi tiuj regionoj.

IHEYO favoras pliigi dialogon inter malsamaj vivtenoj. Estas bone kaj eĉ necese kritiki iujn politikojn kaj ideojn de religiaj grupoj. Samtempe, estas ankaŭ bone renkontiĝi kun homoj apartenantaj al tiuj ĉi religioj, por ekscii ankaŭ kian bonon ĝi alportas al homoj kaj malkovri niajn komunaĵojn.

Aliaj Agadoj La

internacia staĝprogramo de IHEYO ekzistas ekde 2000. En tiu ĉi programo, juna Humanisma gvidanto restas dum monato en Humanisma organizo en alia lando por akiri sperton kaj kontaktojn. Ne estis staĝprogramo en 2005, sed IHEYO komencis prepari sian venontan staĝon por aktivulo pri Rajtoj de Uganda Lesbanino, Gejo, Ambaŭseksema kaj Transgenruloj por helpi ilin komenci bultenon. Nuntempe IHEYO kolektas la monrimedojn por ĉi tiu staĝo kaj ni esperas kolekti financojn por pliaj staĝoj en 2006 kaj 2007.

Reprezentado kaj Reto IHEYO ĉeestis

ĉe la junulara forumo de Unesko, la INGO-renkontiĝo de la Konsilio de Eŭropo, kaj pluraj aliaj internaciaj konferencoj kaj trejnadaj. IHEYO urĝis la Komisionon kaj la Parlamenton de Eŭropa Unio ne doni monon al la Monda Katolika Junulara Tago. Junularaj tagoj de aliaj vivtenoj ne ricevas monon, kaj donante monon al la katolikaj junularaj tagoj, EU rezignas sian starpunkton de neŭtraleco. IHEYO prezentis formalan plendon ĉe la Eŭropa Komisiono kaj skribis al pluraj parlamentanoj. Kelkaj el niaj membroorganizoj faris same. IHEYO kunordigis siajn protestojn kontraŭ tiu subvencio de financado kun aliaj grupoj kiel la Katolikoj por Libera Elekti kaj la Eŭropa Humanisma Federacio. La protestoj ne rezultigis retiron de la stipendio nek ekzistis neniuj

promeso de similaj subvencioj al aliaj vivvivogrupoj, sed ĝi donis klaran signalon por la estonteco pri nia stando.

IHEYO aliĝis al arĉaj internaciaj retoj: BWPP, United, kaj A Civic Europe. La BioWeapons Prevention Project (BWPP) estas dediĉita al plifortikigo de la normo kontraŭ la armiliĝo de malsano, kaj funkcias kiel tutmonda burĝa socio kiu spuras registaran kaj aliajn kondutojn sub la traktatoj kiuj koda la normon. Pli ĉe: www.bwpp.org. UNITED estas kunlaboro de pli ol 560 organizoj el 49 eŭropaj landoj kunlaborantaj - kunigitaj en la plej granda kontraŭrasisma reto. Pli: www.unitedagainstracism.org. IHEYO kunlaboris kun CIDEM por kunlabori en la kampoj de edukado, civitaneco kaj civitana partopreno en la konstruado de Eŭropo. Kune kun 100 landaj, regionaj kaj lokaj asocioj kaj NRO-oj el 21 landoj de Eŭropa Unio, okupiĝantaj en siaj respektivaj landoj pri aferoj rilataj al civitaneco kaj civita edukado, IHEYO subskribis la rezolucion "Por civita kaj popola alproprigo de Eŭropo", kaj fariĝis membro de la Eŭropa Civita Forumo. Pli: www.forumciviqueuropeen.org.

Komunikado La

retejo estis ĝisdatigita tutjare kaj aldoniĝis interaga forumo. Kvar numeroj de la e-bulteno, 'YouthSpeak', estis publikigitaj, broŝuro estis eldonita kaj vaste atento estis kreita por IHEYO per la interreto, Humanismaj revuoj kaj kelkaj ĉefaj amaskomunikiloj. Du retroŝtaj listoj funkcias.

IHEYO havis ĉirkaŭ 7500 vizitantojn en nia retejo.

Organizo

IHEYO finpretigis en 2005 kelkajn el siaj organizaj procezoj. Ĝi iĝis finfine agnoskita laŭ belga juro kiel internacia NRO; IHEYO ricevis belan leteron de la Reĝo de Belgujo. Ankaŭ, IHEYO aliĝis al IHEU kiel plena membro.

En la unua duono de 2005, IHEYO estis helpata de plena tempoficiro kiu pritraktis konferencan organizon kaj administradon. La oficisto ankaŭ produktis novan broŝuron, la e-bultenon 'YouthSpeak' kaj prizorgis nian retejon. Se IHEYO volas konservi sian agadnivelon, dungita oficejo estas necese.

2005 signifis kreskon de la membraro: de 18 ĝis 36 membro-organizoj. Sed ne ĉiuj Humanismaj junularaj organizaĵoj en la mondo ankoraŭ estas membroj de IHEYO - multaj pliaj grupoj povus aliĝi al IHEYO kaj ĝi kostas preskaŭ nenion!!

Estas multaj kialoj por aliĝi al IHEYO. Eble la plej grava estas, ke en mondo, kiu pli tutmondiĝas, ni bezonas, ke niaj movadoj estu internacie aktivaj por iom influi la procezon. Estas multaj aferoj, kiuj tuŝas junulojn, en kiuj necesas la voĉo de la Humanistoj. Ni defias vin aliĝi al ni kiel ajn vi povas.

Trovu nian plenan Jarraporton ĉe www.iheyo.org!

Gea Meijers estas Administra Direktoro de IHEYO

Esperanto, vojo al Humanismo

Dominiko Simeone

La jaro 2005 markis ne nur la Centjariĝon de la Franca Leĝo pri Apartigo de Religio kaj Ŝtato sed ankaŭ la centjariĝon de la Unua Internacia Esperanto-Kongreso. Historie multaj Humanistoj subtenis Esperanton kiel la novan mondlingvon. Dominique Simeone, skribas pri la lingvo.

Iom da Historio

Ludoviko Lazare Zamenhof (1859 – 1917) kiu proponis Esperanton kiel mondlingvon naskiĝis en Pollando. Li lernis la grekan, latinan kaj anglan kaj ankaŭ parolis la francan kaj la germanan. Post forlasado de lernejo li lernis pli da lingvoj ĉar ekzistis rusaj, polaj, kaj judaj komunumoj en lia hejmurbo. De frua infanaĝo, Zamenhof iĝis sentema al perforto kaj diferencoj inter homoj.

Zamenhof opiniis, ke la kialo de miskomprenoj inter homoj estas la foresto de komuna lingvo. En 1887 li skribis en *Letero* pri la origino de Esperanto "Mi estis edukita kiel idealisto: mi lernis, ke ĉiuj viroj estas fratoj, sed samtempe surstrate kaj sur la korto mi sentas, ke homoj ne ekzistas – nur Rusoj, poloj, germanoj, judoj ktp. Ĉi tiu fakto ĝenis min dum mia infanaĝo; sed multaj homoj ridis pri mia mizero, kaŭzita fakte de la mondo".

Unua Kongreso

La ĉefaj reguloj pri Esperanto estis deciditaj en 1905 en la unua Internacia Esperanto-Kongreso en Bulonjo Sud-Mar, Francio. Ni festis en 2005 la centjariĝon, kaj ĉi-okaze la esperantistoj daŭre antaŭenigas la aferon de tiu ĉi unika lingvo en paca, amikeca kaj frata maniero. Esperanto inspiris esperojn pri la estonteco en multaj koroj. Fakte Esperanto signifas esperon!

En 1901 sveda blindulo nomata Thilander proponis propagandi Esperanton inter blinduloj. Sekve, en 1906, blinduloj partoprenis la Ĝenevan Esperanto-Kongreson kaj eldonis libreton en brajlo. Samtempe Bayol eldonis libron por Ruĝa Kruco pri kiel trakti vunditojn kaj en 1921, Ruĝa Kruco rekonis Esperanton. En 1902 la Internacia Kontraŭmilitista Kongreso de Hago voĉdonis rezolucion favore al Esperanto.

La pozitivaj sentoj kaj optimismo kiu regis inter Esperantistoj de la epoko diris E.Boirac

"Esperanto estos la latino de demokratio". Post la kreo de Universala Esperanto Asocio en 1908, Zamenhof diris "Kiam homoj komprenas unu la alian, ili ĉesos malami unu la alian... Esperanto donas al ili la rimedojn por komuniki sen iaj hegemoniaj rilatoj". Sed ĉi tiu humanisma movado estis vundita de la militoj kaj la totalismaj reĝimoj de la 20-a jarcento. Ulrich Lins verkis libron pri ĝi en sia *La danĝera lingvo* fine de la 20-a Jarcento.

2005 Konferenco La

Centjara Konferenco de Esperanto-Asocio okazis en Zagrebo (2 – 9 julio 2005), samtempe kun la Kongreso de IHEU! La Konferenco publikigis Deklaracion, kiu • Kondamnas ĉiujn terorismajn agojn kiel tiuj en

Londono, kaj ĉiuj militoj.

- Postulas la uzadon de dialogo kaj intertraktado kiel rimedon por solvi konfliktojn, kaj aplikadon de la Ĝeneva konvencio al ĉiuj kaptitoj, inkluzive de tiuj ĉe Guantanamo Bay
- Ree insistas, ke landoj kiuj ne jam faris subskribis la Ottawan Konvencion pri la Malpermeso de la Uzado, Stokado, Produktado kaj Transdono aŭ Kontraŭpersonaj Minoj kaj pri Ilia Detruo • Kontraŭas sklavecon kaj la uzon de virinoj kaj infanoj kiel varoj. • Defendas homajn rajtojn por ĉiuj, inkluzive malliberigitaj esperantistoj.

La Deklaracio pravas la kontinuecon en la movado, de la komenco ĝis la nunaj tempoj: engaĝiĝo kun paco kaj justa monda ordo libera de dividoj. Ankaŭ la Franca Liberpensula Kongreso de julio 2005 voĉdonis rezolucion por subteni Esperanton. La rezolucio reliefigis la grandegajn eblecojn de tiu ĉi lingvo por la libera mondo kaj por la libera penso.

Post cent jaroj ekde la unua Esperanto-Kongreso, esperantistoj, liberpensuloj kaj humanistoj estas ankoraŭ sur la sama ondolongo. Kaj Esperanto restas la unika internacia lingvo, kiu estis desegnita por esti veturilo kaj ponto al la nova demokratia kaj paca mondo, kiun ni ĉiuj aspiras.

Dominiko Simeone estas estro de Komisiono por Esperanto de IHEU-membro-organizo Francaj Liberpensuloj.

Deklaro de IHEU al la Aprila Esperanto-Kongreso 2006

Humanistoj kredas, ke ni ĉiuj estas kunigitaj de nia komuna homaro kaj de nia komuna destino kiel loĝantoj de nia planedo, sendepende de la lando, en kiu ni vivas. Humanistoj estas konvinkitaj, ke la homaro povas trovi manieron progresi en paca maniero kaj proponi la homajn valorojn. de libereco, demokratio, racio, scienco kaj paco kiel la bazo por konstruado de nova monda ordo.

Humanistoj daŭrigas sian tutmondan batalon kaj reziston kontraŭ la religia fundamentismo, kiu englutas la mondon kaj kampanjas por strikta apartigo de religio kaj ŝtato ĉie en la mondo. Ni kredas, ke Humanismo estus la solvanto

de la dividoj en la socio.

Esperantistoj, kiuj estis inspiritaj de la vizio de Zamenhof pri unu lingvo, kiu povas kunigi ankaŭ ĉiujn popolojn de la mondo, laboras por la starigo de paca monda ordo kaj universala kulturo. Mi kredas, ke se Humanismo bezonas lingvon alian ol racion kaj racion, tiam ĝi estus Esperanto; kaj ke se Esperanto bezonas alian filozofion ol tiu de la vizio de D-ro Zamenhof, tiam ĝi estus Humanismo.

Ni kunlaboru por krei justan mondon ordigi kaj atingi niajn komunajn celojn en tiu ĉi rapide tutmondiĝanta mondo.

Babu Gogineni

Administrado en NROj (Neprofita kaj Bonfaradoj)

Suresh Lalvani

Neprofitoj kaj bonfaradoj estas regataj de Kuratoroj kiuj havas ĝeneralan kontrolon de sia organizo. La reganta dokumento (konstitucio, statutoj) klarigas kiel kuratoroj estas nomumitaj, kiom longe ili povas servi kaj kiel ili devus sin konduti. Kiam kuratoroj estas rekrutitaj, konsidero devus esti donita al la ekvilibro de kapabloj sur la kuratorestraro. Kelkaj el la plej sukcesaj estraroj estas tiuj, kiuj rekrutas ĝiajn membrojn el diversaj komunumoj. Gravas, ke novaj kuratoroj konscias pri la respondecoj de bonfarada kuratoreco, kaj ricevas taŭgan indukton.

Ĉefaj respondecoj de neprofita/bonfaraj kuratoroj: 1) Kuratoroj respondecas pri la bonorda administrado de la bonfarado.

- 2) Kuratoroj devas akcepti finfinan respondecon por ĉio, kion la bonfarado faras (la kuratoroj respondecas pri la vizio, misio kaj administrado de la bonfarado. Ili estas respondecaj se aferoj misfunkcias).
- 3) Kuratoroj devas agi racie kaj prudente en ĉiuj aferoj rilataj al sia bonfarado.
- 4) Kuratoroj devas protekti kaj protekti la aktivojn de la karitato.
- 5) Kuratoroj havas la devon agi kolektive.
- 6) Kuratoroj devas agi je la plej bona avantaĝo de sia bonfarado.
- 7) Kuratoroj devas eviti ajnan konflikton inter siaj personaj intereso kaj tiuj de la bonfarado.
- 8) En ĉiuj ĉi-supraj aferoj, kuratoroj devas observi la leĝon.

Administra strukturo: Por

multaj homoj, ajna strukturo estas perceptita kiel inhibicia kaj burokratia. Tamen organizo bezonas regan strukturon kiu ebligas strategian pensadon okazi, same kiel la efektivigon kiu metas la karnon sur la strategian kadron. La strukturo devus esti tia, ke regado, respondiĝebleco kaj malfermiteco estas ĉiam ligitaj.

Delegacio:

Kuratoroj estas finfine respondecaj pri sia organizo sed ili povas delegi al kunlaborantaro kaj sub-komisionoj depende de la naturo kaj grandeco de la organizo. En pli grandaj neprofitoj kaj bonfaradoj tage al tago administrado estas aranĝita fare de pagita kunlaborantaro sub ĉef-oficulo. Ĝi estas la interfacio inter kuratoroj kaj pagitaj administrantoj, kiuj foje povas kaŭzi problemojn. Esplorado en Usono kaj UK identigis multajn barojn kiuj malhelpas kuratorojn realigi sian plenan potencialon. Ili inkluzivas frikcion kun pagita kunlaborantaro, la malemon de multaj kuratoroj proponi firman direkton al siaj organizoj, kaj konfuzon pri la manieroj kiel neprofitocela/bonfarado estas respondeca al siaj multaj koncernatoj. Tial gravas, ke kuratoroj periode revizias la kapablojn kaj personajn kvalitojn, kiujn ili alportas al sia organizo kaj kiel ili interagas kun personaro.

Pasivoj de Kuratoroj:

Esploru kaj konsciu vian ebla respondeco antaŭ ol vi konsentas fariĝi kuratoro.

La eblaj kompensdevoj de bonfaradkuratoroj al triaj partioj dependas en granda mezuro de la jura formo de la bonfarado. Estas esence tri ĉefaj juraj formoj uzataj de bonfarado: Kompanio, Fido kaj Neasimilita asocio.

Problemoj kun Administrado:

Usona administradguruo Barbara E Taylor instigas kuratorojn en neprofito kaj bonfaradoj aldoni valoron al siaj organizoj. La plej multaj kuratoroj estas elektitaj surbaze de pruvita kapablo kaj atingoj, kaj tamen, kiel Taylor indikas, la plej multaj estraroj sub rezultas, prizorgante operaciojn prefere ol strategion, tujajn zorgojn prefere ol longperspektivaj defioj kaj individua agado prefere ol kolektiva ago.

Taylor klarigis la kvin interrilatajn alirojn per kiuj la Estraro aldonas valoron:

- Helpu al altranga administrado determini kio plej gravas - Efikaj estraroj, kun administra personaro, identigas la plej signifajn organizajn aferojn, kiuj postulas atenton de kuratoro kaj administrado.
- Krei ŝancojn por la Ĉefo Ekzekutivo pensi laŭte - krei situaciojn en kiuj la Ĉef-Oficulo povas pripensi kaj remaĉi kun la estraro. Komencu ĉiun estraran kunvenon per "horo de la Ĉefoficulo" - plenuma kunsido en kiu la ĉefoficisto povas kunhavigi kun kuratoroj la zorgojn kiuj estas plej gravaj en lia menso.
- Instigu al eksperimentado - Estraro devus funkcii kiel stimulo por ŝanĝo pensante kreeme kun la ĉef-oficulo kaj kunlaborantaro pri defioj kaj ŝancoj, fiksante politikojn kiuj postulas konsciajn elektojn aŭ eksplicitajn kompromisojn.
- Kontrolu progreson kaj agadon - dum ili revizias planojn kaj proponojn, kuratoroj devus demandi kiel rezultoj estos mezuritaj kaj raportitaj.
- Modeligi la deziratajn kondutojn - estraroj devus modeligi la konduton, kiun ili atendas ĉe aliaj.

Evoluoj en Administrado: La Nacia

Centro por Neprofitaj Estraroj (NCNB) estas gvida organizo en administrado bazita en Vaŝingtono, Usono dediĉita al pliiĝado de efikeco de estraroj kaj antaŭenigado de ŝanĝo, novigado, solvoj kaj iloj por plibonigi estraran efikecon tutmonde. La NCNB kune kun kelkaj administradguruoj kiel ekzemple Barbara E Taylor evoluigis la Nov-Verkon de la Neprofitocela Estraro. Tradicie regado estis rigardata kiel strategia, t.e. la medio por politiko kaj decidiĝo, kaj administrado temas pri efektivigo. En la nova laboro, la estraro kaj administrado kunlaboras kaj pri politiko kaj efektivigo. Historie, la praktiko de plej bone establita neprofitoj estis varbi stelojn kiel estraranoj. La supozo estis ke kolekto de esceptaj individuoj egalus esceptan estraron. La nova laboro de la estraro ne povas esti farita de potenca interna rondo. Anstataŭe ĉiuj kuratoroj devas partopreni.

Tio estigos ĉenreagon: ju pli da kuratoroj okupiĝas pri signifoplena laboro, des pli ili scias; ju pli ili scias, des pli ili povas kontribui al la teamo; kaj ju pli ili kontribuas al la teamo, des pli verŝajne la steloj formos konstelacion. Por funkcii kiel teamo, estraranoj bezonas egalan kaj ĝustatempan aliron al informoj. Mentoradprogramo kiu kongruas spertan kuratoron kun nova kuratoro disponigas alian manieron kreskigi kunecon kaj engaĝi novulojn pli rapide.

Uzado de disponeblaj rimedoj Pli kaj pli

evidentiĝis, ke kuratoroj perdis terenan al profesia dungitaro. Tial gravas, ke kuratoroj uzu la kreskantan nombron da rimedoj disponeblaj al ili inkluzive de trejnado-ŝancoj, libroj kaj plej bonaj praktikaj gvidiloj. En Britio gvida bonfara specialistfirmao de advokatoj Bates Wells kaj Braithwaite (BWB) kreis apartan administran unuon "BWB on Board" kiu disponigas trejnadon, konsilojn kaj subtenon por misi-gvidita evoluo.

BWB kaj la UK National Council for Voluntary Organizations (NCVO) aktive kunlaboras kun amerikaj guruoj kiel ekzemple Peter Brinckerhoff kaj Carol Weisman por helpi evoluigi bonan administradpraktikon en la UK.

La Centro por Bonfarado-Efikeco ĉe la Cass Komerca Lernejo en City University de Londono kaj la Instituto de Luitaj Sekretarioj kaj Administrantoj (ICSA) disponigas Governance-rilatajn seminariojn, trejnadon kaj kvalifikojn.

Alia tre utila rimedo en Britio estas la praktika dumonata revuo 'Regado' de Plaza Eldonejo, kiu estas ankaŭ alirebla interrete.

Suresh Lalvani estas la Direktoro de Operacioj de IHEU.

Islamo ĉe la Homaj Rajtoj-Komisiono

Roy Brown

Islamo kaj Homaj Rajtoj La

Komisiono pri Homaj Rajtoj de UN estis kreita antaŭ 60 jaroj kiel forumo en kiu homarajtaj misuzoj en iu ajn lando povus esti elmontrita, kaj la misuzantoj kondamnitaj. Sed antaŭ 2005 ĉi tiu sonĝo fariĝis koŝmaro kaj kaŭzis la forigon de la Komisiono kiu, laŭ vortoj de la ĝenerala sekretario de UN Kofi Annan, fariĝis "tro politika kaj elektema en sia laboro". Dum pluraj jaroj la islamaj ŝtatoj ĉe la Komisiono rifuzis akcepti ajnan kondamnon de homarajtaj misuzoj en siaj landoj.

La problemo devenas de la irana revolucio de 1979. Baldaŭ post la revolucio la Islama Respubliko de Irano priskribis la Universalan Deklaracion de 1948 kiel "okcidentan laikan koncepton de jud-kristana origino kaj tiel malkongrua kun la sankta islama ŝario". Irana reprezentanto ĉe la Ĝenerala Asembleo de UN deklaris: "... mia lando ne hezitos malobservi siajn dispoziciojn, ĉar ĝi devas elekti inter malobservo de la dia leĝo de la lando kaj malobservo de laikaj konvencioj."

En 1990, post pluraj jaroj da debato, reprezentantoj de la islamaj ŝtatoj adoptis la "Kairan Deklaracion de Homaj Rajtoj en Islamo". Ĝi establis ŝari'an leĝon kiel "la nuran fonton de referenco" por la protekto de homaj rajtoj en islamaj ŝtatoj, tiel donante al ĝi superecon super la UDHR.

La Kaira Deklaracio estis forte kritikita de multaj spertuloj pri homaj rajtoj kiel minacante la interkulturan konsenton sur kiu baziĝis la internaciaj instrumentoj pri homaj rajtoj; por enkonduki, nome de la defendo de homaj rajtoj, diskriminacion kontraŭ virinoj kaj ne-islamanoj; kaj por legitimigi praktikojn kiuj atakas la integrecon kaj dignon de la homo.

En 1994, UN Speciala Raportisto pri Sudano, Gaspar Biro, estis akuzita je "malica atako kontraŭ la religio de Islamo" por sugesti ke la registaro de Sudano alportu sian leĝaron konforme al internaciaj instrumentoj al kiuj ĝi estas partio. Lia propono estis forigita de lia raporto kaj li estis publike minacita fare de la sudana Justicministro. Aliaj Specialaj Raportistoj kaj NGO-representantoj estis diverse akuzitaj pri blasfemo, sakrilegio kaj kalumnio de religio per aŭdaco elparoli kontraŭ misuzado de homaj rajtoj en islamaj ŝtatoj. La leĝo de islama lando ĝi estas konsiderata integra parto de la islama kredo, do kritiki ajnan aspekton de la leĝo estas atako kontraŭ Islamo, "la plej perfekta religio".

La Kaira Deklaracio ricevis oficialan UN-rekonon en 1997 kiam ĝi estis publikigita en la Kompilo de Internaciaj Instrumentoj de UN. Neniu iam klarigis, kiel tia distordita opinio pri homaj rajtoj iam ricevis la UN-sigelon de aprobo sen voĉdono de la Ĝenerala Asembleo.

Kalumnio de Islamo?

En 1997, Speciala Raportisto Maurice Glélé-Ahanhanzo el Benino raportis ke "islamaj ekstremistoj turniĝas

ĉiam pli al siaj propraj religiaj fontoj, unue kaj ĉefe la Korano, kiel ĉefa kontraŭ-juda fonto." Li estis akuzita je "kalumnio de nia religio Islamo kaj blasfemo kontraŭ ĝia Sankta Libro Korano." La Komisiono tiam "Esprimis sian indignon kaj proteston pri la enhavo de tia ofenda referenco al Islamo kaj la Sankta Korano". Dum la venontaj sep jaroj la Speciala Raportisto preterlasis de siaj raportoj ajnan referencon al antisemitismo en arabaj landoj, en Irano, kaj aliloke en la islama mondo. Eĉ citado de la Korano nun estas konsiderata blasfemo ĉe UN!

Multaj el ĉi tiuj okazaĵoj estas detale priskribitaj en la libro "La Mito de Islama Toleremo", redaktita de Robert Spencer kaj eldonita de Prometheus.

En 1998, la irana ministro pri eksteraj aferoj Kamal Kharazi postulis "revizio de la Universala Deklaracio de Homaj Rajtoj de UN". Poste la saman jaron, la Ĝeneva Oficejo por Homaj Rajtoj komune aranĝis seminarion kiu asertis la dian originon de la Ŝario kaj ĝian devigan superecon super ĉiu leĝaro aŭ UN Deklaracioj kaj Interligoj. Unu observanto demandis: "Ĉu ni iras al nova Universala Deklaracio de Homaj Rajtoj? ... ĉi tiu seminario povus konsistigi subtenon por politikaj sintenoj plene kontraŭdiraj kun la fondaj principoj de homaj rajtoj."

En 1999, la OIC komencis celvarbi por la adopto de a Komisiono-rezolucio kontraŭ "Kalumnio de Islamo", citante "la aperon de nova manifestiĝo de maltoleremo kaj miskompreno kaj miskompreno de Islamo kaj islamaj popoloj" kaj ĉar "Estas jam postulite ke islamaj skribaĵoj instigas islamanojn al perforto". Tamen "estis Islamo kiu donis al la mondo la unuan Ĉarton de Homaj Rajtoj en la Sankta Korano"...

La saman jaron, la sudana delegacio sukcesis muŝumi karisma afrika gvidanto, la forpasinta doktoro John Garang. Li estis dufoje maldaŭrigita pro 'ordemo' antaŭ ol li povis fari ĉi tiun demandon: "En 1992,

la reĝimo en Ĥartumo deklaris Ĝihadon.. kontraŭ la homoj de suda Sudano kaj la Nuba-montoj. Ekde tiam, Ĝihado estis deklarita denove kaj denove. Mi faras ĉi tiun tre gravan demandon: ĉu la Ĝihado estas religia rajto de tiuj, kiuj ĝin deklaras kaj faras? Aŭ ĉu ĝi estas malobservo de la homaj rajtoj de la homoj kontraŭ kiuj ĝi estas deklarita kaj farita?

Tagon poste la eksa sudana ĉefministro Al Sadiq Al-Mahdi asertis, ke "la tradicia koncepto de Ĝihado ja permesas sklavecon kiel kromprodukton."

Virinoj kaj Nekredantoj Neniu

mencio eblis ene de la Komisiono pri la limigoj, kiujn Islamo metas pri la homaj rajtoj de virinoj kaj nekredantoj. Fari tion estus silentigita kiel "kalumnio de religio". Sudana delegito eĉ private pravigis la forhakadon de manoj pro ŝtelo; la ŝtonumado de virinoj akuzitaj pri adulto pro la religia libereco protektita de la artikolo 18 de la UDHR!

Prokrastante al Islamo

La amplekso al kiu la Homaj Rajtoj-Komisiono prokrastis al Islamo povas esti taksita de la deklaro (2002) de tiama Alta Komisaro Mary Robinson:

La reguloj de konduto truditaj de la OIC kaj akceptitaj de multaj Ŝtatoj donas al la "reprezentantoj de Islamo" esceptan statuson ĉe UN kiu havas neniun juran bazon kaj neniun precedencon. Ĉi tiuj reguloj kaŭzas gravan timon. Ĉu diskuto pri politikaj aferoj ene de la islamaj Ŝtatoj estos malpermesita ĉe la nova Homaj Rajtoj-Konsilio? Fari tion estus klara malobservo de "la rajto je libereco de opinio kaj esprimo" sanktigita en artikolo 19 de la UDHR. Sed la signoj ne estas bonaj.

Neadekvata Respondo de UN Por pliigi la premon al UN, ili eĉ diskutis pri la eblo starigi disigan organizon. La OIC-pintkunveno en Mekko en decembro 2005: "alvokis pripensi la eblecon establi sendependan konstantan korpon por antaŭenigi homajn rajtojn en Membro-Ŝtatoj same kiel la eblecon en preparado de islama Ĉarto pri Homaj Rajtoj konforme al la dispozicioj de la Kairo. Deklaracio pri Homaj Rajtoj en Islamo kaj interagi kun la Unuiĝintaj Nacioj kaj aliaj koncernaj internaciaj korpoj."

En preskaŭ la lasta akto de la nun malfunkcia Komisiono pri Homaj Rajtoj, la Speciala Raportisto pri rasismo, Doudou Diene, publikigis raporton, kiu eĉ laŭ la nun makulitaj normoj de la Komisiono staras kiel modelo de partio kaj antaŭjuĝo. La raporto kondamnis la danajn bildstriojn sed faris neniun mencion de la multe pli malbonaj antisemitaj bildstrioj kiuj preskaŭ ĉiutage aperas en la araba gazetaro; ĝi (prave) kondamnis misuzon de islamanoj sed faris neniun mencion de iu provoko de islamanoj; ĝi kritikis la ligan de Islamo al teruro - ne de la teroristoj, kiuj faras siajn atakojn en la nomo de Islamo, sed de tiuj, kiuj raportas pri ĉi tiuj okazaĵoj! En la renversita mondo de la Komisiono, islamaj perforto kaj ekstremismo simple ne ekzistas.

IHEU daŭre kunlaboras kun aliaj NRO-oj en Ĝenevo por klopodi certigi, ke la idealoj enskribitaj en la UDHR ne estas tute perditaj en la marĉo de submetiĝo al Islamo, aŭ ajna alia religio.

Roy Brown estas la pasinta Prezidanto de IHEU kaj Estro de UN-NRO-Delegacio de IHEU en Ĝenevo. Li ankaŭ estas Prezidanto de la Komitato por Kresko kaj Evoluo de IHEU.

Subtenu IHEU

IHEU Individua Subtenanta Nomo: S-
 ro/S-ino.
 Adreso

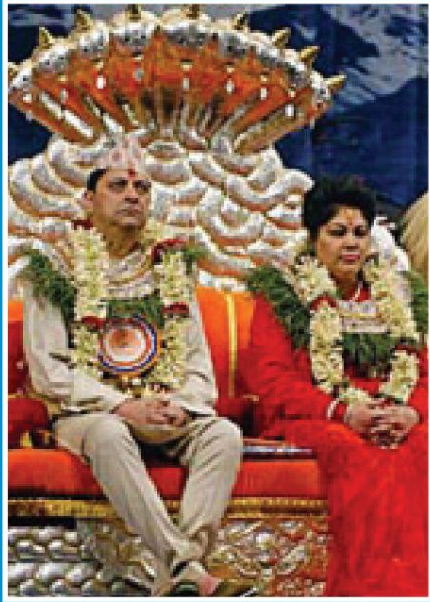
 Urbo/Lando
 Poŝtkodo.
 Tel (landaj kaj urbaj kodoj).
 Faksi.
 Retpoŝto.

 Lingvoj parolataj.
 Jaro de naskiĝo.
 Profesio
 Humanismaj Asocioj de kiuj vi estas
 membro

IHN-Abono IHN estas sendata senpage al la pagitaj subtenantoj de IHEU. Se vi volas aboni IHN nur kiel individuo aŭ nome de institucio, bonvolu elekti el la jenaj.

Individua Abono £15/a 20/

nomo de: Internacia Humanisto kaj Etiko
 Unio
 Transdono al IHEU-Konto n-ro 50958840.
 Barclays Bank (speckodo 20-41-41),
 Holborn, Londono.
 Kreditkarto: MasterCard / Visa / Delta /
 Ŝaltilo (forigu laŭeble)
 Kartnumero.
 Limdato
 Nomo de kartposedanto.
 Subskribo.
 Dato.
 (Bonvolu noti, ke por internaciaj pagoj
 internacia kreditkarto povas esti la plej
 malmultekosta kaj plej oportuna maniero
 pagi. Translokigoj tra bankoj povas altiri kostojn kiuj povas e
 Poŝtformularo/fotokopio al IHEU,
 1 Gower Street,
 London WC1E 6HD, UK Fax
 00 44 20 7631 3171

Sensigo de Vishnu